

Arkadaşım John Crotts nazik, şefkatli, güler yüzlü ve sevgi dolu bir pastördür. Kutsal Kitap'taki yeteneği ve pastörel armağanları, umut üzerine yazdığı bu otuz bir günlük ruhsal okuma kitabında kendini göstermektedir. John kırılmış, umutsuz ve çaresiz olabilecek birçok kişiye sesleniyor. İster kişisel ruhsal zamanlarda, ister küçük gruplarda, isterse de bir danışmanlık aracı olarak kullanılsın, bu kitabın övgüye değer pek çok yanı vardır. John, Kutsal Kitap'a dayalı umudun açılarını bir elmas gibi çevirerek İsa'da ve O'nun umut veren Sözü'nde sahip olduğumuz gerçek umudu ortaya çıkarıp bu ruhsal okuma formatında mükemmel bir iş çıkarmış.

—**Brian Borgman**, Kurucu Pastör, Grace Community Kilisesi, Minden, Nevada; Yazar, *Feelings and Faith and An Exile's Guide to Walking with God*

John Crotts sadık bir pastör ve yetenekli bir açıklayıcı vaizdir. Her ikisi de bu Kutsal Kitap'a dayalı ve anlaşılabilir otuz bir günlük ruhsal okuma kitabı *Umut: Tanrı'da Güvenle Yaşamak*'ta iyi bir şekilde yansıtılmıştır. John bu konudaki kilit metinleri dikkatle seçiyor ve Müjde'nin umudunu ve Mesih'i tanımanın yaşamlarımıza getirdiği güveni vurgulamak için bunları pastörel bir şekilde uyguluyor. Kitabın en güzel yanı, John'un kişisel imanının tüm kitap boyunca bir iplik gibi uzanması ve Mesih'in kırık dökük bir dünyada sağladığı sarsılmaz umudu yeniden hatırlamak isteyen her Hristiyan'ın hayatına gerçek ve özgün bir bilgelik ve cesaret getirmesidir. Bu kitabı ve yazarını takdir ediyorum.

—**Brian Croft**, Kurucu ve Yönetici Müdür, Practical Shepherding; Kıdemli Üye, Mathena Center for Church Revitalization, The Southern Baptist Theological Seminary

Acı çeken imanlılar genellikle umuttan yoksundur ve sorunları genellikle Tanrı Sözü'nde tutarlı bir şekilde zaman geçirmediikleri gerçeğiyle daha da artar. John Crotts'un otuz bir günlük ruhsal okuma kitabı her iki ihtiyacı da ele alarak harika bir iş çıkarıyor. Onlarca yıllık pastörlük deneyimi sayesinde, Tanrı'nın halkının sık sık içine düştüğü umutsuzluğu anlıyor. Tanrı'nın Sözü'nü acı çeken cana sadakatle uyguluyor,

çoğu zaman umutsuzluğa çare olarak çoğumuzun aklına gelmeyecek bölümlerden derin içgörüler çıkarıyor. Bu ruhsal okuma kitabı, umuda ihtiyacı olan iman kardeşimizi günlük olarak küçük porsiyonlar hâlinde Söz'e geri döndürecektir.

—**Jim Newheiser**, Müdür, The Christian Counseling Program, Reformed Theological Seminary, Charlotte; Yönetici Müdür, The Institute for Biblical Counseling & Discipleship

John Crotts benim pastörüm. Kendisi birçok kitap yazdı ve ben hepsini okudum. Kitaplarından ikisi en sevdiğim kitaplar oldu, ama şimdi üçüncüsünü eklemek zorundayım: Umut. Bu kitapla ilgili aklıma iki kelime geliyor: *tatlı* ve *rahatlatıcı*. Okuyarak Tanrı'ya daha da yaklaşıcağınız ve seveceğiniz bu kitabı şiddetle tavsiye ediyorum.

—**Martha Peace**, Sertifikalı Kutsal Kitap Danışmanı; Yazar, *The Excellent Wife*

Umut olmadan insanın sebat edemeyeceği söylenir. John benim “umudun ruhsal B12 aşıları” olarak adlandırmak istediğim şeyi yazdı. Hepimizin umuda ihtiyacı vardır; hayatta neler olup bittiğine bağlı olarak bazılarımızın diğerlerinden daha fazla. Bu harika kitabın okuyucularını, Tanrı'ya ve vaatlerine dair kendi “günlük umut dozlarını” almaları ve bunu etrafa yaymaları için teşvik ediyorum.

—**Stuart W. Scott**, Kutsal Kitap Danışmanlığı Öğretim Üyesi, The Master's University Lisansüstü Programı

“Umut, Tanrı hakkında doğru şeyler düşünmekle başlar.” *Umut*'un bu cümlesi, bu sayfalarda bulunan Tanrı Sözü'nden umutla ilgili temel gerçekleri özetlemektedir. Umut, iyi yaşanan bir hayat için elzemdir ve Kutsal Kitap danışmanlığı için de elzemdir. Birine umut sunmadan onun ruhuyla ilgilenemezsiniz. *Umut*, her türlü danışmanlık durumunda yanınıza alabileceğiniz harika bir yol arkadaşı, bir yardımcı danışmandır.

—**Curtis Solomon**, Yetkili Müdür, Biblical Counseling Coalition

U M U T

KARANLIKTAN IŞIĞA YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanisiga.com
www.karanliktanisiga.com
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Umut: Tanrı’da Güvenle Yaşamak
Yazar: John Crotts
Özgün Adı: Hope: Living Confidently in God
Çevirmen: Göksel Erdoğan
Çeviri Editörü: Samet Şahin
Düzeltilen: Nurşilan Şahin
Mizanpaj: Aysun Alsancak

ISBN: 978-625-96426-0-4
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

© 2021 by John Crotts. All rights reserved. Originally published by P&R Publishing Company. Translated and printed by permission.

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri’sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

Basım: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul - Türkiye
Eylül 2025

U M U T

TANRI'DA
GÜVENLE
YAŞAMAK

JOHN CROTTIS

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

Joshua ve Charissa Koh'a.
Tanrı size umut dolu bir aile versin!

İÇİNDEKİLER

Ruhunuzu Nasıl Beslersiniz?	11
GİRİŞ	13
Umudun Başlangıcı	
1. Gün: Umudun Başladığı Yer	19
2. Gün: İman ve Umut Arasındaki Ruhsal Bağlantı	21
İsa, Umudunuzdur	
3. Gün: İsa, Canınızın Gemi Demiri	25
4. Gün: İsa'nın Kesinliği	27
5. Gün: İsa, Sıkıntılarınızı Önemser	29
6. Gün: İsa'nın, Yardım Etme Gücü ve Yüreği Vardır	31
7. Gün: İsa, Çaresiz Günahkârları Sever	33
8. Gün: İsa, Sonuna Kadar Merhametlidir	35
9. Gün: İsa, Sizi Devasa Bir Günahtan Sonra Geri Getirir (Yeniler)	37
Tanrı'nın Karakteri Umudu Ayakta Tutar	
10. Gün: Tanrınız, Yaşayan Tanrı'dır	41
11. Gün: Tanrı Sizden Yanadır	43
12. Gün: Tanrı, Umudu Olanlardan Hoşlanır	45
13. Gün: Tanrı Egemendir	47
14. Gün: Tanrı'nın Diriltme Gücü Umut Verir	49
15. Gün: Tanrı, Hayal Edebileceğinizden Daha Lütufkârdır	51
16. Gün: Tanrı'nın Kendisi Bize Yardım Edecektir	53
17. Gün: Her Şeye Gücü Yeten Tanrımız Umursar	55
18. Gün: Rab, Beklemeye Değerdir	57

Yaşamın Zorluklarıyla Umutla Yüzleşebilirsiniz

19. Gün: Mali Baskı Hissettiğinizde	61
20. Gün: Bir İlişki Bozulduğunda	63
21. Gün: Seçenekleriniz Tükendiğinde	65
22. Gün: Dünyanız Altüst Olduğunda	67
23. Gün: Umutlarınız Yıkıldığında	69
24. Gün: Günahla Mücadele Ettiğinizde	71
25. Gün: Tanrı Tarafından Terk Edilmiş Hissettiğinizde	73
26. Gün: Çaresizlikle Mücadele Ettiğinizde	75
27. Gün: Sevdığımız İmanlı Birisi Öldüğünde	77

En Sondaki Umut

28. Gün: Çünkü O Yaşıyor	81
29. Gün: Mesih'in Dönüşünün Mübarek Umudu	83
30. Gün: Yeryüzünde Cennet	85
31. Gün: Nihai Umut	87

Sonuç	89
-------	----

Teşekkür	91
----------	----

Ruhunuzu Nasıl Beslersiniz?

HER GÜN biraz, ruhunuza çok büyük fayda sağlayabilir.

Kahvaltı sırasında çocuklarıma Kutsal Kitap okuyorum. Çok fazla okumuyorum. Belki sadece birkaç ayet. Ama bunu hafta içi her gün yapmaya çalışıyorum.

Eşim ve ben yatağa gitmeden önce çocuklarımızdan biri için dua ediyoruz. Her gece bir diğer çocuğumuz için dua ediyoruz. Genellikle sadece birkaç dakikamızı alıyor. Uzun, geniş dualar etmiyoruz. Ama bunu her gece yapmaya çalışıyoruz.

Uzun sürmeseler de, bu uygulamalar ruhça geliştiren, umut dolu ve etkili uygulamalardır.

Bu ruhsal okuma için de aynısı geçerlidir. Her bir günün okuması kısadır. Aç ruhunuzu besleyecek birkaç ufak Kutsal Yazı parçası vardır. İşe giderken metroda veya otobüste okuyun. Akşam yemeğinde bir arkadaşınızla veya eşinizle okuyun. Otuz bir gün boyunca her gününüzün bir parçası hâline getirin ve size çok büyük fayda sağlayacaktır.

Peki neden?

Biz Kutsal Yazılar'la başlıyoruz. Tanrı'nın Sözü güçlüdür. Aslında bütün evrendeki en etkili güçtür. Kralların yüreklerini değiştirir, düşkünleri teselli eder ve körlerin ruhsal gözünü açar. Yaşamları değiştirir ve alt üst eder. Kutsal Kitap'ın Tanrı'nın kendi sözleri olduğunu biliyoruz ve bu yüzden Kutsal Kitap'ı bizzat O'nu tanımak için okuyor ve inceliyoruz.

Kutsal Yazı çalışmamız uygulama içermektedir. Teoloji, yaşam tarzımızı değiştirmelidir. Söz'ü kendi savaşınızla ilişkilendirmeniz çok önemlidir. Bu ruhsal okumayı okurken, çoğu zaman siz sözcüğünü göreceksiniz çünkü John doğrudan doğruya siz okuyuculara sesleniyor. Her okuma, üzerinde düşünme sorularını ve uygulamaya yönelik

bir öneriyi içeriyor. Eğer soruları yanıtlarsanız ve uygulamaya yönelik alıştırmaları yaparsanız, bu deneyimden çok daha fazlasını alacaksınız. Bunları atlamayın. Kendi ruhunuz için bunları yapın.

Kutsal Yazı çalışmamız ibadet içermektedir. Kutsal Kitap umutla dolup taşar çünkü gerçek umut Tanrı'da ve O'nun sevgili Oğlu İsa hakkındaki müjdeli haberinde bulunur. Mesih sizin günahlarınız için ölmüştür ve bir gün sizi kendisiyle birlikte Baba'ya götürmek üzere geri dönecektir. Bu umut dayanıklı ve uzun ömürlüdür. Sabahları sizi yataktan kaldırır, size gerçek bir sevinç ve hoşnutluk (memnuniyet) verir ve en kötü fırtınaları atlatmanıza yardımcı olur. Sadece pazar günleri değil, haftanın her günü ibadete ilham verir. Ve sizi hayal kırıklığına uğratmaz.

Böyle bir şeye hazır mısınız? Muhtemelen buna benim kadar sizin de ihtiyacınız var.

Eğer bu ruhsal okumayı faydalı bulursanız (ki bulacağınıza inanıyorum!), yaşamınızın farklı dönemlerinde tekrar okuyun. Hem iyi hem de kötü dönemlerde size Tanrı'nın iyiliğini, gücünü ve vaatlerini hatırlatmaya yardımcı olacaktır. Bu nedenle, önümüzdeki ay boyunca üzerinde çalışın ve sonra Tanrı'nın ve Müjde'nin umut hakkında bize öğrettiklerini kendinize hatırlatmak için bir yıl sonra bu kitaba geri dönün.

Bu ruhsal okuma sizi umuda doğru harika bir yolculuğa çıkaracaktır.

Hazır mısınız? Başlayalım.

Deepak Reju

GİRİŞ

BİR KURUŞU gözünüze doğru tutarsanız, çok büyük görünür – görebildiğiniz tek şey odur. Aynı şekilde, önünüzdeki sorunlar genellikle acı verici bir şekilde büyültülür ve görüşünüze hâkim olur. Beklenmedik bir gelir kaybı, mahvolmuş gibi hissettiren bir ilişki, bir doktorun “kanser” demesi, günah dolu seçimler ve bunların yıkıcı sonuçlarından oluşan bir kuyunun dibinde olduğunuz hissi, tüm bunlar bakış açınıza aşırı yük yükleyebilir. Bunlardan başka bir şeyi nasıl düşünebilirsiniz ki?

Yine de o kuruşu gözünüzün önünden çektiğinizde, bakış açınız düzelir. O hâlâ bir kuruştan ibarettir, ama masanın üzerinde dururken o kadar da büyük görünmez. Umutlu bir bakış açısına sahip olmak, yaşamın en zor sorunlarına bile neşeyle katlanmak için hayati bir bileşendir. Gözünüzün önündeki denenmeyi indirdiğinizde, şimdi ne görüyorsunuz? Tanrı’yı görüyorsunuz. Onun sevgisini, gücünü, planını, sadakatini, tam kontrolünü görüyorsunuz. Tanrı’nın doğru görüşleri, görüş alanınızı doldurdukça, bir şeyler farklı görünecektir. Umudunuz vardır.

Umut Nedir?

Umut, daha iyi bir geleceğe duyulan güvendir. Bir kişi gelecekte daha iyi bir sonuç beklemiyorsa, şimdiki kasvet içinde sıkışıp kalır. Çiftçi, gelecekte bir tür hasat elde etme umuduyla engebeli arazisinde çok çalışır. Eğer bir hasat beklentisi olmasaydı, yabancı otlarla mücadele etmesine gerek kalmazdı.

Ne yazık ki, pek çok insan iyi beklentileri için gerçek bir dayanak olmaksızın gelecek hakkında iyimser bir tutumla hareket etmeye çalışmaktadır. Zor şeylerle dolu bir dünyada, umutsuzluğa kapılanlar herhangi bir olumlu basmakalıp söze sarılırlar. Kendi kendinize yarattığınız umut nedenleriniz, içinde bulunduğunuz durumdan kurtulmak

için yeterli değilse, umudunuz gerçekten de hüsnükuruntudan ibarettir. Hiçbir hüsnükuruntu sizin yüzerek denizi aşmanızı sağlayamaz.

Gerçek, Kutsal Kitap'a dayalı umut farklıdır. Beklentilerinizin kaynağı kendiniz değil, Tanrı'dır. Tanrı tüm nitelikleriyle sonsuz olduğu için, O'na güvenenler gelecekte Tanrı'nın iyiliğini tadacakları konusunda sağlam bir güvenceye sahip olurlar. Hristiyan umudu emindir. Kutsal Kitap'ta açıklandığı şekliyle Tanrı'ya haklı olarak duyduğunuz tüm iman, geleceğinize yöneliktir. Geleceğe yönelik bu iman gerçek umuttur ve asla boşa çıkmayacaktır.

Umudun Tanrısı sınırsız güce sahiptir. Melek Cebrail, Bakire Merem'e Tanrı'nın Oğlu'na hamile kalacağını bildirirken, "Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur" (Lu. 1:37) demiştir. Tanrı için bir kişinin üstesinden gelemeyeceği kadar büyük bir sorun yoktur. Tanrı bütün bir ulusu bir günde değiştirebilir; sizi her zaman güçlendirebilir.

Umut Tanrısı'nın da açık amaçları ve büyük bir planı vardır. Her şeyi kendi isteğine göre düzenler (bkz. Ef. 1:11). O'nun egemen planı ve planının işleyişi üzerindeki ilahi takdirine dayalı kontrolü, yaşamınızın en ince ayrıntılarına kadar uzanır. Bu da çektiğiniz acıların asla anlamsız olmadığı anlamına gelir. Tanrı iş başındadır. Tanrı'nın yaptığı her şeyi her zaman bilemeyiz, ama denenmenizde çalıştığından emin olabiliriz (bkz. Rom. 8:28). Gerçekleştirdiği her şeyi bilseydik, planına huşu duyarak önünde eğilirdik.

Umut Tanrısı, umut etmemize yardımcı olmak için bizi harika vaatlerle kutsamıştır. Vaatleri, O'nun karakterini ve yüreğini ortaya koyar. Tanrı gerçektir ve değişmez; bu nedenle Kutsal Kitap'ta bize verdiği her söz güvenilirdir. Vaatleri, bizimle birlikte olduğuna ve denenmelere dayanmamız için bize her zaman lütuf vereceğine dair bize güven verir (bkz. 1.Ko. 10:13). Umut Tanrısı halkıyla gerçekten ilgilenir. O, sorunlarınızı hesaplayan ve çözümler üreten bir süper bilgisayar gibi değildir. Tanrı sizi seviyor. Tanrı zor yaşam koşullarınızın içinde ve etrafında kişisel yollarla çalışmaktadır.

Kutsal Kitap'a dayalı bir umutla sorunlarınızla yüzleşmek, tüm denenmelerinizde olumlu sonuçlar göreceğinizi garanti etmez. Ancak Tanrı denenmelerinizde size yardım edecektir. Dış koşullarınızı değiştirmeyebilir, ama gerçeğini yüreğinizi teselli etmek için kullanacaktır.

Umut dolu yüreğiniz, onu onurlandırmanıza ve her denenmeye dayanmanıza yardım edecektir. Tanrı'nın bu kısa yaşamda düzeltmediği ne varsa, sonsuzluk boyunca fazlasıyla telafi edilecektir.

Bu Kitabın Amacı

Bu ruhsal okuma, umut hakkında bir Kutsal Kitap çalışması değildir. Bunun yerine, her gün Kutsal Yazılar'dan size umut vermek için tasarlanmış farklı bir teşvik sunar. Bu hayatta her türlü sorunla karşılaşacaksınız – hepsinin umuda ihtiyacı vardır. Kutsal Kitap, Tanrı'nın bizi kendisine umut bağlamamız için esinlediği her türlü yolu içerir – doğrudan ifadeler, sıkıntılı zamanlarda söylenen mezmurlar, vaatler ve hatta tanıdık hikâyeler. Derin düşünme kısımlarının hiçbirini aceleyle geçmeyin. Kutsal Yazılar üzerinde düşünmek ve mümkün olduğunca pratik önerileri uygulamaya koymak için zaman ayırın. Her bir derin düşünme kısmının sizde nasıl daha fazla umut uyandırabileceğini düşünün. Rab'den yüreğinizi umutla doldurmasını isteyin. Tanrı size yardım edecektir.

Her gün Tanrı'nın karakterindeki elmasın farklı bir yüzünü göreceksiniz. Önümüzdeki otuz bir gün içinde Tanrı Sözü'nden aldığınız taze umut ışınlarının yüreğinizden yayılan parlak, ışıltılı bir umut ışını hâline gelmesi için dua ediyorum.

UMUDUN BAŞLANGICI

1. Gün

Umudun Başladığı Yer

[Tanrı] büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır. Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. (1.Pe. 1:3-5)

KURTULUŞUNUZU hangi sözcüklerle ilişkilendiriyorsunuz?

Hristiyanlar Tanrı'nın yargısından kurtuluşu genellikle *iman* kelimesiyle ilişkilendirirler. Ne de olsa Kutsal Kitap kurtuluşu iyi işler aracılığıyla asla kazanamayacağınızı söyler: Kurtuluş yalnızca imanla elde edilir. Rab İsa bu işi yapmıştır. O doğru bir yaşam sürdü. Çarmıhta günahkârların yerine öldü. Ölümden dirildi. İsa insanları kendi doğruluklarına güvenmeyi bırakıp yalnızca kendisine güvenmeye çağırmaktadır. Hristiyan olmanın anlamı budur.

Ancak *umut* aynı zamanda harika bir kurtuluş sözcüğüdür.

İnsanlar *umut* sözcüğünü genellikle iyimserlik ya da gelecek konusunda olumlu dilek anlamında kullanırlar. Kutsal Kitap yazarları bazen *umudu* bu şekilde kullanırlar; Pavlus'un Timoteos'a "Yakında yanına gelmeyi umuyorum" (1.Ti. 3:14) demesi gibi. Bu durumda Pavlus Tanrı'nın ne planladığını bilmiyordu ve arkadaşını bir an önce ziyaret etmeyi diliyordu.

Hristiyan olmayan biri için, arzu içeren umut sahip olabileceği en iyi şeydir. Ancak bir Hristiyan çok daha güçlü bir umuda sahiptir: kurtuluşa gelen umut. İsa ölümden dirildiği için, O'na olan güveniniz boşuna değildir. O, gelecek dünyanın gerçekliğini kanıtlamıştır. Sizi cennete getirdiğinde, umutlarınız gerçekle dolacaktır. Hiçbir zaman dünyasal bir miras alamayabilirsiniz ama yücelik içinde göksel bir miras alacaksınız. Bu miras asla çürümeyecek, lekelenmeyecek ya da solmayacaktır. Dünyasal hazinelerden asla böyle bir güvence alamazsınız.

Göksel mirasınız konusunda güvene sahip olabilirsiniz çünkü siz onu alıncaya kadar Tanrı onu bizzat koruyacaktır.

Günahkâr tutum ve davranışlarınız nedeniyle Tanrı'nın cezasını hak etmenize rağmen, Tanrı size merhamet –aslında *büyük bir merhamet*– göstermiştir. Bu büyük merhameti sayesinde *yeniden doğma- nıza*, ruhsal olarak yaşama dönmenize neden oldu. Ruhsal gözleriniz açıldıkça, umut merceğinden görmeye başlarsınız – dinamik *diri umut*. Tanrı sizi asi bir yaratıktan evlat edinilmiş bir oğula dönüştürdüğün- de, Tanrı'nın yaşamınızdaki iyi planları gerçekleştireceğine güvenebi- lir, hatta bundan emin olabilirsiniz. Umudun tam anlamı olan geleceğe dair güven dolu beklentilere sahip olabilirsiniz.

Kurtuluşunuz sayesinde, umut için sağlam bir temele sahip olursu- nuz.

Düşünün: Elçi Pavlus Roma dünyasında sık sık zırhlı askerler gö- rürdü. Bir keresinde Hristiyanları “miğfer olarak kurtuluş umu- dunu” (1.Se. 5:8) giymeye çağırarak ruhsal savaşı örneklemiştir. Hem fiziksel hem de ruhsal savaşta başın korunması esastır. Kur- tuluş umudunuzun, karşılaştığınız savaşlarda korunmak için gü- venli bir miğfer gibi giyilmesinin bazı yolları nelerdir?

Harekete Geçin: 1. Petrus 1:3–5'i küçük bir karta yazın ve banyo aynanızın üzerine yerleştirin. Otuz bir gün boyunca her sabah bu ayeti okuyarak ayetteki gerçeği yüreğinize kazıyın.

2. Gün

İman ve Umut Arasındaki Ruhsal Bağlantı

İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır. (İbr. 11:1)

UMUT KELİMESİ yaygın olarak bir kişinin gelecekte olmasını dilediği iyi bir şey için kullanılır. *İman* ise bir kişiye, fikre ya da şeye duyulan inanç ya da güvendir. Ancak Kutsal Kitap bu kelimelerin her ikisine de daha büyük anlamlar yükler.

Dün gördüğümüz gibi, Müjde günahkârların yalnızca Mesih'e iman ederek doğru ilan edildiklerini söyler. İmanınız ancak bu imanın nesnesi (hedefi) olan Kurtarıcımız İsa kadar iyidir. Günahlarınız sizi mükemmel Yaraticınız'dan ayırmıştı. Bir yargıcın önünde mahkûm edilmiş bir suçluydunuz. Tanrı'nın lütfunu kazanmak için yeterince iyi işler yapamadınız. Ama İsa hak ettiğiniz cezayı üstlenmeyi teklif etti. Mesih'e iman ettiğinizde, O'nu ve merhamet armağanını kabul etmiş olursunuz: "Tanrı'nın armağanı...Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır" (Rom. 6:23).

Mesih'e iman, O'nunla ilgili bir dizi gerçeğe zihinsel olarak inanmaktan daha fazlasıdır. İman, Rab İsa Mesih'e –kim olduğuna ve neler yaptığına– ve Kutsal Kitap'ın O'nun hakkında söylediği her şeye *güvenmektir*. O'nu görmemiş olmanıza rağmen, ölümden dirilen Rab olduğuna inanırsınız.

Umut geleceğe yönelik bir imandır. Umut da iman gibi Rab İsa'ya ve Kutsal Kitap'ın O'nun hakkında söylediği her şeye duyulan güvendir, ama geleceğe yönelik bir güvendir. İsa vaat ettiği gibi tekrar gelecektir. Halkını kurtaracak ve dünyayı yargılayacaktır. Bu dünyayı yeniden hayata döndürecektir. Cenneti yeryüzüne getirecek ve Hristiyanlar sonsuza dek Rab'le birlikte olacaklardır. O'nun vaatleri güvenilirdir. İmanlıların nihai kurtuluşu kesin ve görkemlidir.

Kutsal Kitap'a dayalı *umut*, hüsnükuruntudan daha fazlasıdır. Kutsal Kitap'a dayalı umut, Tanrı'nın vaat ettiği her şeyin gerçekleşeceğine dair sağlama alınmış bir beklentidir. Tanrı yalan söyleyemez. Kutsal Kitap'ın söylediği her şey doğrudur ve sözlerinin tarif ettiği gelecek, sanki zaten gerçekleşmiş gibi kesindir.

Etrafımızdaki insanlar *iman* ve *umut* sözcüklerini kullanırlar, ancak yalnızca Kutsal Kitap'a inananlar bu değerli sözcüklerin gerçek ağırlığını anlarlar.

Düşünün: Umuttan anladığınız, gelecekte iyi bir şey olmasını dilemek şeklindeki popüler anlamla mı, yoksa Tanrı'nın karakteri ve vaatlerine dayanan geleceğe dair güven dolu beklentiler şeklindeki Kutsal Kitap anlayışıyla mı örtüşüyor?

Düşünün: Elçi Pavlus, tanıdığı Hristiyanlarda görülen erdemler için sık sık Tanrı'ya şükreder. Bu erdemlerden biri de umuttur. “Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman hepiniz için Tanrı'ya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğinizi, sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrı'nın önünde durmadan anıyoruz” (1.Se. 1:2-3). Yaşamınızda bu tür bir Hristiyan umudunu kim örnek alıyor? O kişinin umudu sizi nasıl teşvik etti? Onlar için Tanrı'ya şükredebilir misiniz?

Harekete Geçin: Kutsal Kitap'ın sözünü ettiği türden bir iman ve umuda sahip değilseniz, Tanrı'dan bunları size vermesini isteyin.

İSA,
UMUDUNUZDUR

3. Gün

İsa, Canınızın Gemi Demiri

Tanrı da amacının değişmezliğini...belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi. Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım. Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölmeye geçer... İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi. (İbr. 6:17-20)

HAYATTA hiç oradan oraya sürükleniyormuş gibi hissettiğiniz oldu mu? Bir planınız olmadan sadece hayatın olaylarına tepki veriyormuşsunuz gibi hissetmekten bahsetmiyorum. Ruhsal olarak amaçsız hissetmekten ve hatta Tanrı'dan uzaklaşmaktan bahsediyorum. Belki de şu anda o durumdasınız.

Belki de Tanrı'yla ilgili şeylerin –Kutsal Kitap hikâyeleri, neşeli şarkılar ve Tanrı'yla birlikte yürüyen iyi insanlar– etrafında büyüdünüz. O günler sanki bir ömür önceymiş gibi geliyor. Tanrı çok uzaktaymış ve karanlık yaklaşıyormuş gibi görünüyor. Bir fırtına daha geminizi geri dönemeyeceğiniz kadar rotasından saptırabilir.

Yaşamınızı dengeleyecek ve sizi Tanrı'ya yakın tutacak bir gemi demiri (çapa) var mı? Hatırladığınız Tanrı'yla ilgili şeyler, hayatın fırtınalarının sizi yok etmesini engelleyecek bir gerçeklik olarak geri dönebilir mi? Ufuktaki uğursuz bulutların ötesinde daha iyi bir gelecek var mı?

Çok geç değil. Kutsal Kitap, Rab İsa'nın sizi içten dışa değiştirecek kadar güçlü olduğunu garanti eder. O sadece kötü seçimlerinizi tamamen affetmekle kalmaz, aynı zamanda sizi ailesine kabul edebilir, neye katlanırsanız katlanın içinizi sevinçle doldurabilir ve bir gün sizi yeni göklerde ve yeni yeryüzünde sonsuz yaşama kabul edebilir.

İbraniler mektubunun yazarı, Mesih'e iman etmiş olan bir grup Yahudi'yi, yaklaşmakta olan Roma zulmüne dayanmaları için cesaretlendirmek istemiştir. Bu zulüm o kadar şiddetli olacaktı ki, bazılarının ha-

yatı tehlikeye girecekti. İbraniler ruhsal olarak bocalıyordu ve bazıları Tanrı'nın sözlerinden uzaklaşıyordu.

İbraniler mektubunun yazarı, bu sıkıntılı canlara büyük bir umut aşlamak için onlara Tanrı'nın karakterini hatırlattı. *Tanrı yalan söyleyemez.* Ayrıca, bu Tanrı, *vaatlerinin doğruluğu konusunda değişmez antlar* vermiştir. Bu güçlü güvenceler geminize onu dengede tutacak ağırlığı koyabilir ve onu dimdik tutabilir. Yaklaşan fırtınalar ne kadar kötü olursa olsun, cesaretinizi kaybetmeyin, çünkü Tanrı geminizin karanlık denizde devrilmesine asla izin vermeyecektir. Rab İsa kurtuluş işini tamamlamış ve zaferle cennete dönmüştür. O'nun kimliği ve işi sizin tutunacağınız vaatlerdir; canınızın kesin ve sarsılmaz gemi demiridir.

Sürüklenen bir gemi için gemi demiri güverteden aşağıya, aşağıdaki kara sulara dalar. Oysa Rab İsa Mesih cennete kadar uzanan bir gemi demiridir. Cennet mükemmelliğin yeridir, ama yaşamınız mükemmel olmasa da oraya gidebilirsiniz. Mesih'e iman ettiğinizde, O sizi doğruluğunun kaftanıyla sarar. Şimdi imanınızın gözle görülecek bir şekle dönüşeceği günü beklerken, *umudunuz vardır.* Canınızı yaşamın fırtınalarında sürüklenmekten koruyan bir gemi demiri kadar güçlü bir umudunuz var. Şimdiki yaşamınızı dayanıklılığa, rahatlığa ve ruhsal amaca yönlendiren bir umudunuz var.

Düşünün: Fırtınanın sizi savurduğunu hissettiğiniz bazı durumlar nelerdir? Bu nedenlerden hangileri sizin günahlarınızdan ve hangileri sizin koşullarınızdan kaynaklanmaktadır?

Harekete Geçin: Bir donanma gemisi demirinin (çapasının) resmine bakın. Bu gemi demirinin gücünü ve böylesine büyük bir gemiyi sabit tutma yeteneğini düşünün. Rab İsa Mesih'in canınız için nasıl bir gemi demiri olduğuna dair bir liste yapın. Tanrı'nın vaatlerinin yaşamdaki fırtınalar için nasıl bir dayanak oluşturduğuna dair bir liste yapın.

4. Gün

İsa'nın Kesinliği

İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. (İbr. 13:8)

HAYATIN TUTARSIZLIKLARI umudunuzu etkiler. Aile-nizde her şey iyi gidiyor olabilir, ama sonra biri hastalanır, bir başkası okulda büyük sorunlar yaşar ve en sonunda işten atılma gelir. Duru-munuz aynı kalsa bile, tepkileriniz değişkenlik gösterir. Umudu koru-mak imkânsız gibi görünür.

Bu dünyadaki belirsizliklere rağmen, Rab İsa Mesih tamamen sabit-tir. Her zaman öyleydi, şu anda da öyledir ve her zaman aynı kalacaktır.

İbraniler, Rab'bi terk etmeye ve Yahudiliğe dönmeye teşvik edilecek kadar şiddetli zulümle karşılaşan Hristiyanlardı. İbraniler mektubu-nun yazarı, onların umudunu canlandırmak için Mesih'in sabitliğini kullanmıştır.

Okuyucularını, sebat ettiklerini gördükleri sadık önderleri anım-samaya ve onların imanını örnek almaya (taklit etmeye) çağırdıktan sonra (bkz. İbr. 13:7), örneği İsa'ya yükseltir. Önderler yaşar ve ölür-ler. Önderler sadık olabilirler ama hepsi zaman zaman bocalayacaktır. Oysa Rab İsa asla değişmez.

İstikrarsız bir nesneye çok fazla umut bağladığımızda, umudumuz eninde sonunda kırılacaktır. Bir çocuğun plastik aracının yetişkin bir adam olarak benim ağırlığımı taşıyacağından ne kadar emin olursam olayım, sonunda hayal kırıklığına uğrayacağım. Ancak Rab İsa umut bağlamak için sağlam bir kayadır. O'nun kimliği ve işi asla değişmediği (ve değişmeyeceği) için, umudunuz sadece bugün sürdürebilmekle kal-maz, onun sonsuza dek kalacağını da bilirsiniz.

Dün kelimesi Rab'bin yeryüzündeki yaşamına ve hizmetine ve hatta geçmişteki sonsuzluğa bakar. O sadık olmuştur ve sözleri ve işleri güve-nilir olmaya devam etmektedir.

Bugün Rab, Tanrı'nın sağında oturmaktadır. O, umutlu çocuklarını, onlar adına yaptığı işlerden dolayı Tanrı'ya gelmeye davet eden ve bize yakınlık duyan Başkâhin'dir (bkz. İbr. 4:14-16).

İsa *sonsuz* dek aynı kalacağı için, O'nun bizim için ettiği duaların biz yüceliğe erişene kadar asla durmayacağını bilebiliriz (bkz. İbr. 7:25).

Yaşamınız ve siz değişecek olsanız da, Rab İsa Mesih her zaman aynı kalacaktır. O sabit olduğu için, umudunuz devam edebilir. Umudunuz devam ettiği için Rab'bi izlemeye devam edebilirsiniz.

Düşünün: İsa'ya dair harika olan her şey (ki O'na dair her şey harikadır!) kalıcıdır. O'nun gücü ve size olan sevgisi asla daha üst bir seviyeye çıkmayacaktır, çünkü bunlar zaten eksiksizdir. İşte devamlı umut budur.

Harekete Geçin: Sağlam Kayamız olan Mesih'in değişmez kesinliğini vurgulayan bir ilahi söyleyerek Rab'be ibadet edin.*

5. Gün

İsa, Sıkıntılarınızı Önemser

Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrı'ya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin. Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir. (İbr. 2:17-18)

ANİ BİR MALİ KRİZ, uzun süreli bir sağlık sorunu veya süregelen bir aile çatışması insanı yıpratır. Bu tür sorunlarla, onları anlayabilecek kimse olmadan yüzleşmek, onları dayanılmaz hâle getirir. Denenmeler, içine düşer gibi olduğumuz ayartılara dönüşebilir. Günahlı bir tepki vermeden acıya karşılık vermeye devam etmek çok zor olabilir. Zor zamanlarda günahkâr yüreğiniz sık sık sizi aldatarak acınızı başka kimsenin anlamadığını düşünür. Ama bu doğru mu? Denenmelerinize tek başınıza mı katlanıyorsunuz?

Çoğu kişinin aile üyesi, arkadaşı ya da iş arkadaşı olsun, kendileriyle ilgilenen birileri vardır. Hristiyanlar, yüklerini taşımalarına yardım etmeye hazır bir kilise ailesine sahip olmalıdır. Ancak dünyasal yardımın ötesinde, Rab İsa'nın kendisi denenmelerimizde bizimle doğrudan ilişki kurar.

O Tanrı'nın Oğlu'dur, ama kısmen aramızda yaşayabilmek için insanlığı giyinmiştir. Yeryüzünde yaşadığı denenmeler o kadar yoğundu ki, çektiğiniz acılarda sizinle her zaman yakınlık kurabilir. İsa aynı denenmeyi yaşamamış ya da günahkâr tepkilere boyun eğmemiş olsa bile, katlandığı şeyler önemlidir. Sizin yardımınıza gelebilmek için bu ateşlere katlanmıştır.

Düdüklü tencerede buhar sonunda serbest kalana kadar birikir de birikir. Denenmeler ve ayartmalar da böyledir, ama denenmelerin ortasında bile İsa asla günah işlemedi – ayartmalarının düdüklü tenceresindeki buhar sibobunu asla kullanmadı.

Şeytan kırk gün boyunca yalnız ve aç olan İsa'ya çölde saldırırken, İsa Tanrı'yı onurlandırmaya devam etti. Şeytan baskıyı yoğunlaştırdı

ve İsa da sadık dirayetini yoğunlaştırdı. İsa hiç günah işlemediği için, ayartmanın şeytani baskısı normal insan seviyelerini çok aştı. Tanrı'nın İsa'yı bu tür ayartmalara maruz bırakmasının bir nedeni, İsa'nın ayartıldığınız zamanlarda sizinle yakınlık kurduğunu dürüstçe söylebilmesiydi.

Rab İsa içinde bulunduğunuz özel durumda sizinle gerçekten ilgilenir. Tanrı'yı asla bulutlarla sınırlandırmayın ve sizinle sadece tanrılığı yönüyle ilgilendiği sonucuna varmayın. İsa sizin yürüdüğünüz aynı kirli yollarda yürüdü. İbraniler'in yazarının dediği gibi, İsa her yönden kardeşlerine benzedi. Etrafı acı dolu koşullarla ve sizin etrafınızı saran aynı türden ilgisiz insanlarla çevriliydi. İsa, arkadaşı tarafından ihane-te uğradı. O bu durumu anlıyor. Gerçekten anlıyor.

Şiddetli acılar içinde gözleriniz yaşararak dua ettiğinizde, sizi gerçekten anlayan ve önemseyen Biri'yle konuşuyorsunuz demektir. İsa size yardım edebilir. Size yardım etmek istiyor. Size nasıl yardım edeceğini bilir. Size yardım edecektir. İşte gerçek umut budur.

Düşünün: İsa'nın bile sizin mücadelelerinizi anlamadığına inanamaya ayartıldığınız oldu mu?

Harekete Geçin: Bu umut duasını kendiniz için kullanın: “İsa'nın durumumu anladığını fark etmek gerçekten de büyük bir rahatlık İtiraf ediyorum ki, denenmemde kendimi tamamen yalnız hissettim. Yalnızlığım çaresizliğimin büyük bir parçası oldu. Ama ben yalnız değilim. Ben hiçbir zaman yalnız olmadım. İsa'nın yeryüzündeki denenmeleri ve ayartmaları o kadar güçlüydü ki, O benimle yakınlık kurabilir. Benimle yakınlık kurmak istediğin için teşekkür ederim, İsa. Pratik yardımın için teşekkür ederim. Yardımına ihtiyacım var. Beni anlıyorsun. Bana yardım etmeye istekli ve bunu yapabilecek güçte olduğunu söyledin. Lütfen, hemen şimdi yardım et. Yardım edeceğine inanıyorum, ama buna inanmaya devam etmem için bana yardım et! Amin.”

6. Gün

İsa'nın, Yardım Etme Gücü ve Yüreği Vardır

İçinden, "Giysilerine bile dokunsam kurtulurum" diyordu. O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti. (Mar. 5:28-29)

GRİP BİR İNSANI bir hafta boyunca perişan edebilir. Kanslerle mücadele aylarca ve yıllarca sürebilir. İnsanlar genellikle kısa süreli denemelerin üstesinden gelirken, denemeler yakamızı bırakmadığında umut etmek daha zordur.

Bugün bunu iyi bilen bir kadın hakkında okuyoruz. Kutsal Yazılar kadının adını vermiyor, ama adının İbrahim'in ünlü karısının adı olan Sara olduğunu düşünelim. On iki yıl süren kanamadan sonra, Sara mutlu bir son göremiyordu. Elinden gelen her şeyi yapmıştı. "Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğini daha da kötüleşmişti" (Mar. 5:26).

İki boyutlu bir çıkmaz içerisindeydi: elden ayaktan düşüren kanama ve dini topluluk tarafından dışlanma (bkz. Lev. 15:25-28). Kendisine destek verecek arkadaşları olmadığı için acısı daha da arttı. Tanrı, Sara'nın kendisine umut bağlamaya daha ne kadar devam etmesini bekliyordu? Belki siz de Sara gibi bitmek bilmeyen ve imkânsız gibi görünen bir denemeden geçiyorsunuz. Bir gün daha nasıl dayanabileceğinizi merak ediyorsunuz.

Ama Sara İsa'yı duydu ve ölmüş olan umudu uyandı. Umut Sara'yı evinden çıkarıp sokaklara götürdü. Umut; utanç ve korku duygularıyla savaştı. İsa bir insan kalabalığının içinde ezilirken, Sara gizlice O'na yaklaştı.

İsa'nın giysisinin ucuna dokunduğu anda Sara iyileşti. On iki yıllık acı ve utanç bir anda buharlaştı. "Giysilerine bile dokunsam kurtulurum" diye düşündü. Haklıydı da. Kan akışı durdu. Bunun olduğunu hissetti.

Kalabalığa rağmen İsa o anın pas geçilmesine izin vermedi. Merhamet ve şefkatle onu onayladı: “Kızım...İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun” (Mar. 5:34).

Bu kadın İsa’yı dünyasal hizmetinde umut dolu dokunuşuyla şaşırttığına bile, Tanrı şaşırmamıştı. Kadın hakkında her şeyi biliyordu; çektiği büyük ve uzun süreli acıları, birçok duasını, doktor ziyaretlerini, arkadaşsızlığını ve maddi durumunu. Onu seviyordu. Ve İsa aracılığıyla onu hemen iyileştirdi.

Uzun süren denenme döneminizde fiziksel olarak çökmüş, duygusal olarak tükenmiş ya da ruhsal olarak cesaretiniz kırılmış bir durumda olabilirsiniz. Umut sizi İsa’ya gitmeniz için ayağa kaldırırken, O’nun denenmenizin derinliğini zaten bildiğini bilin. O sizi önemsiyor. O pek çok şekilde etkindir. Bir şeyleri değiştirme gücüne sahip Olan’a uzanın.

Düşünün: Rab İsa Mesih bugün de Müjde kitaplarında sahip olduğu aynı güç ve yetkiye sahiptir. O’na hâlâ güvenilebilir. Hemen şifa getirmese bile, zayıf yüreğinizi kendine yakın tutarak ona güç verecektir. Denenmeleriniz sırasında O’nun bilgece planlarını gerçekleştirdiğini düşünün. O şimdiye kadar denenmenizde sizin için ne gibi iyi şeyler yaptı? Bu durum içerisinde başka nelerin üstesinden geliyor olabilir? Bugün denenmenizi sona erdirecek güce sahiptir, ama daha görkemli bir son için çalışıyor olabilir. O’nu gördüğünüzde, O’nun planının en iyisi olduğunu ve umudunuzun her zerresini hak ettiğini kabul edeceksiniz.

Harekete Geçin: Markos 5:24-34’ü okuyun ve kanaması olan kadının çektiği acıları kendi acılarınızla karşılaştırın. Sizinkilerin onunkilere benzer ve farklı yönlerini listeleyin. Rab İsa’nın onunla nasıl ilgilendiğini ve sizinle nasıl ilgilendiğini listeleyin.

7. Gün

İsa, Çaresiz Günahkârları Sever

İsa'yı görebilmek için önden koşup bir yabanıl incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti. İsa oraya varınca yukarı bakıp, "Zakkay, çabuk aşağı in!" dedi. "Bugün senin evinde kalmam gerekiyor." (Lu. 19:4-5)

BİRÇOK KİŞİ Zakkay'ı başarılı bulurdu ve onunla çek defterlerini değiş tokuş etmek isterdi. Zakkay zengin ve güçlüydü, ama aynı zamanda boştu – bu statüye ulaşmak sosyal ve ruhsal olarak yüksek bir bedel ödemek anlamına geliyordu. Roma İmparatorluğu gücünü korumak için fethettiği halkları ağır bir şekilde vergilendirir ve vergi pozisyonlarını vergi toplayan yerli insanlara satardı. Bu vergi tahsildarları yurttaşlarından fazla vergi alabiliyor ve Roma'nın tam desteğiyle fazlasını cebe indirebiliyordu.

Romalılar için çalışmak yeterince kötüydü ama Roma ordusunu Yahudi kardeşlerinden para koparmak için kullanmanın düşüncesi bile kötüydü. Bu bir ihanetti. Kutsal Kitap Zakkay'ı "vergi görevlilerinin başı" olarak tanımlar. Görünüşe göre, küçük adamın büyük konumu vardı. Önemli bir ticaret yolu üzerinde bulunan Eriha'da görev yapıyordu ve bu nedenle büyük gelirler toplayabiliyordu. Konumunuzu kazanç için kötüye kullanmanın sosyal ve ruhsal yaşamınız üzerinde etkileri vardır. Eğer bu iki şeyi Tanrı'nın kendi ulusu olan İsrail'de yapsaydınız, sosyal ve ruhsal etkileri katlanarak artardı.

Bu bir hayli zengin, pis adam, görünüşe göre pislüğünü hissetmeye başlamıştı. Böyle söylüyorum çünkü İsa'yı görmek istiyordu. İsa'yı *gerçekten* görmek istiyordu.

İsrail'inki gibi Doğu kültürlerinde onur ve utanç o kadar önemlidir ki, insanlar haklı olmaktansa saygı görmeyi tercih ederler. Zakkay utanç içinde ağaca tırmanacak kadar İsa'yı görmek istiyordu. Zakkay kalabalığın arasından İsa'yı göremeyecek kadar kısa boyluydu ve kimse izin veremeyeceği kadar hor görülüyordu. İsa'yı görme-

yi o kadar çok istiyordu ki, önden koşup bir yabanıl incir ağacı buldu. Kutsal Kitap İsa hakkında ne duyduğunu ya da İsa'yı görmekle ne elde etmeyi umduğunu söylemez. Tek bildiğimiz şey, İsrail'de ondan nefret edildiği ve İsa'yı görmek için can attığıdır.

Böyle bir adam için umut var mıdır? Ne de olsa vergi işini kabul edecek kadar yüreği katılaştırmıştı. Bu kötü mesleğinde ilerleyerek en önde gelen kişi oldu. Tanrı'nın halkı onun gibi hainlerden nefret ederdi. Belki de İsa'nın böyle bir günahkâra tükürmesi şaşırtıcı olmazdı.

Tabii ki İsa bu çaresiz adama tükürmedi. Zakkay'ın tırmandığı ağacın yanında durdu, Zakkay'a adıyla seslendi ve kendisini ögle yemeğine davet etti. Eminim Zakkay çok şaşırmıştır. Aceleyle ağaçtan aşağı indi ve İsa'yı sevinçle kabul etti.

Aynı anda o kadar çok dedikodu dönüyordu ki, Eriha'nın ana cad-desindeki atmosferi hissedip hissetmediğinizi merak ediyorum. Kala-balık İsa'nın kendi halkına zarar verecek kadar ahlaken alçalmış biriyle yemek yemeye tenezzül ettiğine inanamıyordu. İsa çaresiz günahkârları sever. Özellikle de Zakkay gibi çaresizliklerinin farkında olan günahkârları.

Düşünün: İsa'yla tanışmadan önce Zakkay'ın paraya olan tutkusunu, Tanrı'nın halkının bir parçası olma arzusunun önüne geçmişti. Ama Zakkay'ın yeni cömertliği, İsa'nın onu değiştirdiğinin gözle görülür bir kanıtıydı. İsa'ya şöyle dedi: “Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldım, dört katını geri vereceğim” (Lu. 19:8). Bu, Tanrı'nın lütfunu satın alma çabası değil, bu çaresiz adamın İsa'yla hayatını değiştiren bir karşılaşma yaşadığının kanıtıydı.

Harekete Geçin: Luka 19:1-10'u okuyun. Hangi yönlerden Zakkay gibi olduğunuzu listeleyin. İsa'nın Zakkay'la olan ilişkisinin size nasıl umut açıldığını listeleyin.

8. Gün

İsa, Sonuna Kadar Merhametlidir

Sonra, “Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an” dedi. İsa ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın” dedi. (Lu. 23:42–43)

DÖRT MÜJDE’DE de İsa arkasında bir merhamet izi bırakır. Ah, sen kör bir dilenci misin? Cinler seni tutsak mı etti? Bedenini para için mi satıyorsun? Kasabanın sarhoşu musun? Seninle tanıştığımı memnun oldum; ben İsa’yım. Sonrasında ise görürsünüz ki, büyük günahlar bile bağışlanır ve insanlar yeniden ayağa kalkar. Tanrı’yla araları düzelmiş bir şekilde, dünyayla da aralarını düzeltmeye başlarlar. Yeni bir amaçları ve istikametleri vardır.

Ama bu insanların işleri tersine çevirmek için zamanları vardı. Belki siz doğru yola dönmek için yeterli zamanınız kalmadığını düşünüyorsunuz. Ebeveynleriniz size İsa’dan söz etti. Kilisedeki arkadaşlarınız derslere devam etti. Ama siz dinlemediniz. Ve artık çok geç olup olmadığını merak ediyorsunuz. Eğer yaşamınızı Tanrı’ya karşı isyan ederek geçirdiyseniz, endişelenmekte haklısınız. Ama sizin için bile umut var.

Kutsal Kitap İsa’nın mahkûm edilmiş iki haydudun arasında öldüğünü kaydeder. Yoldan geçenler İsa’yla alay etmişler, hatta suçlular da buna katılmışlardır. Yürekleri, yanı başlarında çarmıha gerilen adamlarla alay edecek kadar katılaştırmıştır!

Çarmıha gerilme, kurbanların boğularak ölmesini sağlar. Her nefes çekiş daha zahmetli ve acı verici olur. Yine de İsa acı çekerken merhamet için dua etti: “Baba, onları bağışla...Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar” (Lu. 23:34).

Dakikalar ilerledikçe, İsa’nın merhameti haydutlardan birini yumuşattı. Suç ortağına kendilerinin adaleti tecrübe ettiklerini, ama İsa’nın yanlış bir şey yapmadığını söyledi. Sonra İsa’ya, “Krallığına girdiğinde beni an” dedi.

İsa'nın yanıtı şaşırtıcıdır: "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın." İsa, ölmek üzere olan bu suçlunun o gün Tanrı'nın bahçesi olan cennette kendisiyle birlikte olacağına dair ciddi bir ant içti.

Bu adam masum kurbanların eşyalarını çalmıştı. Çarmıha gerilmesi bazı büyük suçlar işlediğini göstermektedir. İsrail'de aklıktan ölmek üzereyken meyve tezgahından incir aldığınız için çarmıha gerilmezsiniz. O, hayatını Tanrı'ya karşı isyan ederek geçirmiş, yüreği katılaşmış bir adamdı. Sonsuz yargısı kesinleşmeden önce tövbe etmek için sadece birkaç saati kalmıştı.

Ama tövbe etti. Sözleri gerçek tövbeyi ve imanı ortaya koyuyordu. Suçunu tamamen kabul etti (artık mazeret yok, kurban zihniyeti yok). Hatta çarmıha gerilmeyi hak ettiğini bile söyledi. Sonra İsa'yla konuştu. Sözleri İsa'nın kim olduğuna (Kral), nereye gittiğine (cennet) ve ne yapabileceğine (onu hatırlayacağına) olan imanını göstermektedir. İsa suçlunun tüm yaşamına merhamet etti ve onu kendi yanında cennete götürdü.

Bu adamın İsa'ya sunacak hiçbir şeyi yoktu, ama İsa ona merhamet etti. Hatta İsa ona bunu yerine getireceğine dair söz bile verdi. Kutsal Kitap'ta bunun gibi başka bir hikâye yoktur, ama umut kırıntıları içeren bu hikâye vardır. Saat hâlâ ilerliyorsa, Tanrı'yla barışmanız için hâlâ zamanınız vardır. Çok fazla zamanınız kalmamış olabilir, ama yeterlidir. O umut kırıntısını yakalayın. Bu sizin içindir.

Düşünün: İsa'nın "Bugün benimle birlikte olacaksın" demesi, haydudu böyle bir beyanda bulunmadan bağışlamasına kıyasla nasıl daha merhametliydi?

Düşünün: Aynı beyan sizin için nasıl merhamet içermektedir?

Harekete Geçin: Bu öykünün sunduğu umuda karşılık verin. İsa'nın haydut için yaptıkları ve O'nun merhametinin sizin yaşamınıza hitabı için dualarınıza şükran ekleyin.

9. Gün

İsa, Sizi Devasa Bir Günahtan Sonra Geri Getirir (Yeniler)

Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu. Petrus, "Evet, ya Rab" dedi, "Seni sevdiğimi bilirsin." İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi. (Yu. 21:15)

İSA BAZEN sizi verdiğiniz savaşlarda yalnız bırakıyor gibi mi görünüyor? Petrus'un Şeytan'la mücadelesinden önce, mücadele sırasında ve sonrasında İsa'nın Petrus'la olan ilişkisinde umut bulabilirsiniz.

İsa, Petrus'un yaklaşan denenmesi karşısında bile onu önemsiyordu. Petrus Şeytan'la savaşmadan önce İsa onu hazırladı. Ayartılmayı tarif etti ve Petrus'un imanı için dua ettiğine dair güvence verdi. Petrus'a mücadeleyi kaybedecek olmasına rağmen, daha iyi bir geleceğin beklediğini söyledi: "Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir" (Lu. 22:31-32).

İsa tutuklandığında Petrus'la Yuhanna, Romalı askerleri mahkemenin dışındaki avluya kadar izlediler. Odadaki baskı yüksekti, ama avludaki baskı da yüksekti. Bir değil, iki değil, üç kez insanlar kuşkuyla Petrus'u yargılanan adamla bağlantılı olmakla suçladılar. Petrus bir değil, iki değil, üç kez İsa'yı tanıdığını inkâr etti.

Horoz öttüğünde İsa döndü ve Petrus'la göz göze geldi. Petrus'un vicdanı sızladı: Şeytan onu alt etmişti. İsa ölümü yaklaşmasına rağmen, Petrus'un canı için hâlâ endişeleniyordu.

İsa'nın dirildiğini duyduğunda, Petrus'un yüreği hem hayret verici bir umut hem de ezici bir suçluluk duygusu taşımış olmalıydı. Rab Petrus'un mahcup olduğunu biliyordu ve haberi Mecdelli Meryem'e duyururken meleşine Petrus'tan ayrıca bahsettirdi: "Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Size bildir-diği gibi, kendisini orada göreceksiniz.'" (Mar. 16:7).

Daha sonra birkaç öğrenci Petrus’la birlikte Celile’de bir balık tutmaya çıktılar. İsa onlara kıyı şeridinde göründü ve mucizevi bir balık avı, oradakinin O olduğunu ortaya çıkardı. Petrus, İsa’ya olabildiğince çabuk ulaşmak için Celile Gölü’ne atladı.

İsa Petrus’a üç kez, “Beni seviyor musun?” diye sordu. Üç kez, her inkâr için bir kez, Petrus İsa’ya olan sevgisini onayladı ve Rab ona kuzularını otlatmasını, koyunlarını gütmesini, koyunlarını otlatmasını ve kendisini izlemesini söyledi.

İsa’nın Petrus’la ne kadar ilgilendiğini düşünün. Petrus’un başarısız olacağını bildiği bir denemede ona büyük şefkatle yaklaştı. Onu hazırladı. Kendine aşırı güvenmesine rağmen onu cesaretlendirdi. İsa, Petrus’un başarısızlığa uğradığı anda kendi acısını bir kenara bırakıp Petrus’a baktı. İsa ölümden dirildikten sonra Petrus’a adıyla haber gönderdi. Dirilişten sonra onu bir kenara çekerek bağışlandığına ve gelecekte yararlı olacağına dair ona güvence verdi.

Düşünün: Eğer düştüyseniz, tövbe ettiniz mi? İsa sizi hâlâ tanıyor ve sizinle ilgileniyor. Tövbe gözyaşları dökmeniz gerekebilir, ama sorun değil. Rab kendi çocuklarını bağışlamayı sever. Ruh-sal yaşamınız sona ermiş değildir.

Harekete Geçin: Petrus’un başarısızlık ve geri getirilme (yenilenme) hikâyesini spesifik dualara dönüştürün. Kendi hikâyenizi Petrus’un niyetleri, öz güveni, başarısızlığı, utancı ve geri getirilmesiyle ilişkilendirin.

**TANRI'NIN
KARAKTERİ
UMUDU AYAKTA
TUTAR**

10. Gün

Tanrınız, Yaşayan Tanrı'dır

*Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı.
(Rom. 15:4)*

HAVA SIZDIRAN yüzme simitleri havuzda hiç eğlenceli değildir. Simit biraz hava tuttuğu sürece, çocuklar onu kullanmaya çalışacaktır; ancak hava tamamen dışarı sızdığı anda, eğlence de biter. Zor zamanlar, yüreğinizde delikler açar ve umut dışarı sızar.

Sızıntı yapan bir yürek umutla yeniden doldurulabilir mi? Evet, ama bu umut yaşayan Tanrımız'dan kaynaklanan gerçek bir umut olmak zorundadır.

Kutsal Kitap'ta Tanrı kendi gücüne ve karakterine dair pek çok harika kayıt sunmuştur. Ayrıca Hristiyanların güvenebileceği birçok şaşırtıcı vaat de vermiştir. Pavlus bugünkü ayeti Eski Antlaşma'ya bakarak yazmıştır. Pavlus'un Romalılar'da söylediğine göre, Kutsal Kitap hikâyeleri sadece pazar okulu dersleri ya da Kutsal Kitap'la ilgili bilgi yarışmaları için değildir; bunlar “bize öğretmek için” ve sizi teşvik etmek için yazılmıştır. Amaçları, size Tanrı'nın büyüklüğünü hatırlatarak umudunuzu yeniden doğru yere odaklamaktır.

Davut ve Golyat gibi tanıdık bir Kutsal Kitap hikâyesini düşünün. Filistliler, İsrail'e şiddetle baskı yapıyorlardı. Dev cüsseli savaş kahramanları Golyat, İsrail ordularına meydan okudu; kazanan her şeyi alacaktı. Kral Saul ve diğer İsrailliler, genç Davut meydan okumaya çıkmadan önce korkudan tir tir titiyorlardı. İsrailliler boyut, güç, deneyim ve silah bakımından üstündü. İnsan kaynakları az olmasına rağmen, Davut'un Tanrı'ya umut dolu bir yüreği vardı. Golyat'ı bir sapan, bir taş ve Golyat'ın kendi kılıcıyla öldürdü.

Ya da Tanrı'nın halkını kölelikten kurtarmak üzere Firavun'a meydan okumak için Mısır'a dönen Musa'nın öyküsünü düşünün. İnsani açıdan bakıldığında bu umutsuz bir plandı, ama Musa Tanrı'ya itaat

etti. Tanrı'ya inandı. Tanrı'nın vaatlerine umut bağladı. Firavun'un öfkesinden korkmadı, çünkü görünmez olanı gördü (bkz. İbr. 11:27).

Bugün Hristiyan'ın Tanrısı, Davut'un ve Musa'nın Tanrısı'yla aynıdır. Kutsal Yazılar'daki hikâyeler Tanrı'ya olan umudun sağlam, doğru, gerçek ve etkili olduğunu göstermektedir. Tanrı'ya umut bağlayanlar, Tanrı tarafından imkânsız şeyleri yapmak için kullanılabilirler. Eğer Tanrı Davut ve Musa'ya sadık kaldıysa, size de sadık kalacaktır. Aynı Tanrı'ya, yani Kutsal Kitap'ın Tanrısı'na sahipsiniz.

Düşünün: Tanrı'nın İbrahim ve Sara gibi insanlara verdiği vaatleri nasıl tuttuğunu düşünün (bkz. Yar. 17). Oğulları İshak yirmi beş uzun yıl sonra doğdu (bkz. Yar. 21). İshak Rebeka'yla evlendi ve yirmi yıl sonra Rebeka'nın Yakup ve Esav adında çocukları oldu (bkz. Yar. 25). Tanrı'nın geçmişte verdiği vaatleri tutması şimdi umut veriyor mu?

Düşünün: Davut'tan yaklaşık bin yıl sonra, İsa Mesih Kral Davut'un soyundan doğdu (bkz. Mat. 1:1-17). Eski Antlaşma'daki öykülerin bu sonunu bilmek imanınızı nasıl güçlendiriyor?

Harekete Geçin: En sevdiğiniz üç Eski Antlaşma hikâyesini düşünün. Onları kendi bağlamlarında okuyun. Her birinin sizin durumunuz için umut sağladığı belirli yolları listeleyin.

11. Gün

Tanrı Sizden Yanadır

Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. (Rom. 8:32-34)

Mütevazı bir adam yanınıza yaklaşıyor ve parktaki futbol maçınıza katılmak istediğini söylüyor. Maçta hezimete uğramakta ve aşağılanmakta olduğunuz için bu pek de dikkatinizi çekmiyor. Ama adam yaklaştıkça, yeni takım arkadaşınızın dünyanın en iyi futbolcularından biri olan Lionel Messi olduğunu fark ediyorsunuz. Oyununuzla ilgili her şey değişmek üzere çünkü Messi sizin tarafınızda.

Zor zamanlarda Tanrı'yı göz ardı etmek kolaydır. Zor koşullarınızın ayrıntılarına takılır ve umutsuz hâlde sorunlarınıza insani çözümler ararsınız. Tanrı'ya inandığını iddia eden ama o yokmuş gibi yaşayan pratik bir ateist gibi düşünürsünüz: “Tanrı kesinlikle var, ama bu hafta bu faturayı ödemem gerekiyor” veya “Tanrı var, ama daha iyi bir sonuç almak için başka bir prosedüre ihtiyacım var” veya “Tanrı'nın orada olduğuna eminim, ama o iş olmazsa, ailemizin sağlık sigortası olmayacak.” Dara düştüğünüzde, Tanrı'nın zor durumunuzda aktif bir şekilde çalıştığına inanmazsınız.

Kutsal Kitap'taki en tatlı cümlelerden biri Romalılar 8. bölümde yer alır: “Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz” (28. ayet). Tanrı kendi yüceliğini ve halkının iyiliğini gerçekleştirmek için yaşamın iyi, kötü ve çirkin olaylarını yönetmektedir. Romalılar 8. bölümün geri kalanı Tanrı'nın halkından yana olduğunu vurgular. Hristiyanların umudu sadece Tanrı'nın sonsuzlukta kötü şeyleri tersine çevireceği değildir; Hristiyanlar bugün yüreklenebilirler çünkü Tanrı *onlar için* çalışmaktadır.

Tanrı tüm güce, tüm bilgiye, tüm bilgeliğe sahiptir ve her zaman her yerdedir. O durdurulamaz. Kötülüğün kısa bir süre için üstün gelmesine izin verse bile, kötülüğün amaçlarını geçersiz kılmakta ve çok daha iyi bir şeyi başarmaktadır.

Romalılar 8'in mantığı ufuk açıcıdır. "Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?" (31-32. ayetler). Hristiyan olmak Rab İsa Mesih'in kimliğine ve işine iman etmek demektir. Tanrı sizi sevdi ve sevgili Oğlu'nu çarmıhta acı çekip ölmesi ve üçüncü gün ölümden dirilmesi için gönderdi. Eğer Tanrı sizi günah içindeyken Rab İsa Mesih'i sizin için ezecek kadar sevdiyse, kesin olarak şimdi O'nun çocuğu olduğunuz için sizi sevmeye devam ediyor.

Umut, Tanrı'nın var olduğunu, Tanrı'nın sizi sevdiğini ve Tanrı'nın sizin için çalıştığını bilir. Bu tür bir bilgi oyunu değiştirir.

Düşünün: Romalılar 8. bölümün sonu Tanrı'nın çocuklarına olan sevgisini güçlü bir şekilde teyit eder (bkz. 38-39. ayetler). Sadece umutsuz koşullarınıza mı bakıyorsunuz? Bakışlarınızı sizi seven ve sizden yana olan Tanrı'yı kapsayacak şekilde genişletin.

Harekete Geçin: Yüklerinizi dua ederek Rab'bin önüne getirirken, sizden yana olduğu için O'na şükredin. Bu sağlam gerçeği kendinize tekrar tekrar hatırlatmak umut kaslarınızı güçlendirecektir.

12. Gün

Tanrı, Umudu Olanlardan Hoşlanır

*Ne atın gücünden zevk alır, ne de insanın yığılğından hoşlanır.
RAB kendisinden korkanlardan, sevgisine umut bağlayanlardan
hoşlanır. (Mez. 147:10-11)*

ÇANTANIZDA BİR MİLYON dolarınız olsaydı, bir çeyreklik bulduğu için etrafta dans eden bir adamdan etkilenir miydiniz? Tanrı bir milyon dolardan çok daha fazlasına sahiptir. Aslında, her şey niha-yetinde O'nun lütfundan gelir.

Tanrı böylesine olağanüstü kaynaklara sahip olduğu için, bol kaynaklara sahip insanlar O'nu etkilemekte başarısız olur. Tanrı bir atın ya da bir adamın gücünden zevk almaz. Bunun yerine, bugünkü ayetlerde Tanrı'nın kendisinden korkanlardan ve sarsılmaz sevgisine umut bağlayanlardan hoşlandığını öğreniyoruz.

Bu sizi tarif ediyor mu? Bu korku, Rab'bi onurlandırmak ve O'na saygıyla yaklaşmak anlamına gelir. Rab'den *korkmak* ve O'nun sevgisine *umut bağlamak* güçlü bir bileşimdir. Tanrı, yarattıklarının muhtaçlıklarını fark etmelerinden ve destek için kendisine başvurmalarından hoşlanır.

Tanrı'nın kendisinden korkanlardan ve sarsılmaz sevgisine umut bağlayanlardan gerçekten hoşlandığına inanmak imkânsız gibi görünmektedir. Acı veren denemeler yaşayanlar genellikle en iyi umut çabalarının endişe, kendine acıma ve imansız düşüncelerle karıştığını kabul ederler. Belki de Tanrı kendisine kusursuz bir şekilde umut bağlayan bir Hristiyan'dan memnun olabilir, ama aslında hiç kimse bu niteliklere sahip değildir. Bazı Kutsal Kitap öğretmenlerine göre, Mezmur 147:10-11 gibi bölümler sadece, denenmekte olanlara değersizliklerini hatırlatmak ve en azından bağışlanmış fiyaskolar olsunlar diye onları Kurtarıcıları'na yönlendirmek için vardır.

Ben öyle düşünmüyorum. Tüm insanların günah işlediği ve Tanrı'nın standartlarından yoksun kaldığı (bkz. Rom. 3:23) ve İsa'ya iman

ettikten sonra doğru ilan edilip Tanrı'nın ailesine evlat edinildiği (bkz. Rom. 6:23; 8:14-17) doğrudur. Ancak tıpkı dünyasal ebeveynlerin çocuklarını sevmesi ve onların kusurlu itaat çabalarından hoşnut olması gibi, Tanrı da çocukları kendisine saygı duymaya ve kendisine umut bağlamaya çalıştıklarında hoşnut olmayı seçer.

Tanrı'yı hoşnut etmek istiyor musunuz? Zorluklar içinde olsanız bile bunu yapabilirsiniz: İçinde bulunduğunuz koşullara bakmayı ve insan kaynaklarına güvenmeyi bırakın. Tanrı sizin küçük çeyrekliğinizden etkilenmez. Tanrı'ya bakın. Umudunuzun doğru nesnesi O'dur. Ve tereddütlü umudunuza rağmen, Tanrı kendisine umut bağlama çabalarınızdan özel bir zevk alacaktır.

Düşünün: Rab sizin sadece toprak olduğunuzu bilir (bkz. Mez. 103:14). Değişken yüreğiniz hakkında her şeyi bilir. Yine de, umudunuz olmayı arzulamaktadır. Siz umudunuzu O'na bağlamaya istekli misiniz?

Harekete Geçin: Bu taslağı kendi dualarınız için kullanın: (1) Sevgisi, bilgisi ve gücü için Tanrı'ya şükredin. (2) Yeterli kaynaklara sahip olmadığınızı itiraf edin. (3) O'na umut bağlamak için cesaret isteyin. (4) O'nu hoşnut etme arzunuzu ifade edin.

13. Gün

Tanrı Egemendir

“Siz bana karşı kötülük amaçladınız, ama Tanrı onu, bugün olduğu gibi yapsın diye, birçok halkı yaşatmak için iyilik olarak amaçladı.”
(Yar. 50:20 – Bünyamin Candemir Çevirisi)

PES ETMEDEN ÖNCE üst üste kaç kötü güne dayanabilirsiniz? Tanrı, hayat zor olduğunda bile onu onurlandırmanızı ister; peki ya hayat gerçekten uzun süre zor olduğunda? Kutsal Kitap'ta Yusuf'un hikâyesini hatırlayın. Yusuf kaç tane kötü güne katlandı?

Yusuf babasının en sevdiği oğlu olmaktan bir çukura atılmaya ve gezgin tüccarlara satılmaya kadar gitti. Yusuf'un o anki krize iyi tepki verdiğini düşünebiliriz: Belki de hâlâ Tanrı'nın bu korkunç durumda nasıl yücelik kazanacağını imanla merak edebiliyordu. On yedi yaşında, ruhsal ve fiziksel enerjiyle dolu olan Yusuf, “Elbette bu durum yakında tersine dönecek” diye düşünmüş olabilir.

Mısırlı bir yüzbaşı olan Potifar, genç İsraili adamı satın aldı ve sonunda işler yoluna girmeye başladı. Potifar, Yusuf'un sadık hizmetini fark etti ve ev halkını ona emanet etti. “İşte, Tanrı beni hâlâ görüyor. Evime dönmem uzun sürmez” diye düşünmüş olabilir. Ama Potifar'ın karısı şehvetiyle birlikte geldi. Yusuf'u haksız yere suçladı ve Yusuf kendini hapiste buldu.

Yusuf iftiraya uğradıktan ve kötü muamele gördükten sonra hâlâ Tanrı'ya umut bağlayabilir miydi? Görünüşe göre öyleydi. Hapishanede Tanrı'ya sadakatle hizmet etti ve yine fark edilerek hapishanenin başına getirildi. Ancak zor yıllar geçtikçe Yusuf'un umudu zaman zaman sarsılmış olmalıydı.

Yusuf iki mahkûm arkadaşının rüyalarını yorumladı: Firavun'un fırıncıbaşı idam edilecek, ama Firavun'un sakisi görevine iade edilecekti. Saki Firavun'a Yusuf'un durumunu anlatacağına söz verince umut yeniden doğdu. Ama saki Yusuf'u unuttu. Eğer Yusuf hücresinin

duvarına her günü çentik atsaydı, Firavun yorumlanması gereken rüyalar görmeden önce yedi yüz otuz işaret daha çizmiş olacaktı.

Yusuf'u zindandan çıkarıp Firavun'un önüne koyduklarında Yusuf otuz yaşındaydı. Yirmili yaşlarının tamamını Mısır'da ya köle ya da tutsak olarak geçirmişti. On üç yıl boyunca kötü günler geçirdi.

Tanrı, Yusuf'un Firavun'un düşlerini yorumlamasını ve yaklaşan kıtlık için plan yapmasını sağladı. Yusuf güçlü bir konuma yükseltildi ve yaptığı hazırlıklar Mısır'ın yanı sıra, Yusuf'un kendi ailesi de dahil olmak üzere çevredeki uluslardan pek çok kişiyi kurtardı.

Tanrı başından beri harika bir plan üzerinde çalışıyordu ve Yusuf sonunda bunu fark etti. Babaları öldükten sonra kardeşleri ondan merhamet dilediklerinde Yusuf şöyle dedi: "Korkmayın. Ben Tanrı'nın yerinde miyim ki? Size gelince, siz bana karşı kötülük amaçladınız, ama Tanrı onu, bugün olduğu gibi yapsın diye, birçok halkı yaşatmak için iyilik olarak amaçladı. Bunun için şimdi korkmayın. Ben sizi ve küçüklerinizi besleyeceğim." (Yar. 50:19-21 – Bünyamin Candemir Çevirisi).

Pes etmeyin. Tanrı iş başındadır. O bilge, büyük, güçlü, sadık ve sevgi doludur. Durumunuz hakkında her şeyi bilir. Bütün kötü günleriniz O'nun önündedir. Bir gün (bu cennette olabilir), Tanrı neyi başardığını açıkladığında siz de anlayacaksınız. Ama o güne kadar Tanrı'nın karakteri hakkında bildiklerinize güvenin. Yusuf'u düşünün. Umut etmeye devam edin.

Düşünün: Uzun süren bir denenmenin içinde olsanız bile umudunuzu korumak nasıl mümkün olabilir? Tanrı'yı hatırlamaya devam etmelisiniz.

Harekete Geçin: Tanrı'yı aklınızdan çıkarmamak için ne gerekiyorsa yapın. Kutsal Kitabınız'ı okuyun. Dua edin. Yaratılış 50:20 gibi umut veren ayetleri ezberleyin. Tanrı'nın büyüklüğünü öven sözlerle sahip Hristiyan müziği dinleyin. Tanrı hakkında doğru şeyler söyleyen Hristiyanlarla zaman geçirin.

14. Gün

Tanrı'nın Diriltme Gücü Umut Verir

Asya İli'nde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik. Ölüme mahkûm olduğumuzu içimizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölüleri dirilten Tanrı'ya güvenmemiz için oldu. Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu O'na bağladık. Siz de dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. (2.Ko. 1:8-10)

ELÇİ PAVLUS bazen insanüstü biri gibi görünür. Hapishaneye atılıp ilahiler söyleyebilir, depremlerden kurtulabilir ve gardıyanı Mesih'e yönlendirebilir. Sezar'ın ölüm kalım kararını beklerken, Sezar'ın muhafızları Müjde'yi duydukları için sevinebilir.

Ama Pavlus insanüstü biri değildi. Baskı altında ezildiği ve umudunu yitirdiği kötü günleri oldu. Korintliler, Pavlus'un uç noktadaki denenmelerinden birinin farkında gibi görünseler de umutsuzluğunun farkında değilmiş gibi görünür. Pavlus içinde bulunduğu zor durumun ayrıntılarını anlatmaz. Bunun yerine, derin sıkıntısını aktarmak için bir dizi uç ifade kullanır. Her şeyi olduğu gibi ifade eder. Kendisini o kadar ağır bir yük altında hissediyordu ki, kendi gücünün sonundaydı. Kaygısı o kadar ürkütücüydü ki, yaşamaktan bile umudunu kesmişti. Pavlus'un kullandığı *umudunu kesmek* ifadesinin kökü "çıkış yok" anlamına gelmektedir. Hapishane kapısının anahtarı yoktu. Her şey bitmişti. Hayatı pamuk ipliğine bağlıymış gibi görünüyordu. Kullandığı fiillerin zamanları, bu duyguların anlık değil, sürekli olduğunu göstermektedir. Ne kadar süredir bu sıkıntılar devam ediyordu? Bilmiyoruz. Ama kulağa korkunç geliyor.

Pavlus'un yükü fiziksel sınırlarını aşmış ve duygusal sınırlarını tüketmişti. Ruhsal sınırlarının da ötesinde gibi hissettiriyordu. Siz de kendinizi böyle, hiçbir rahatlama umudu olmadan bunalmış ve tükenmiş hissediyor musunuz?

Geriye dönüp baktığında Pavlus, Tanrı'nın o büyük denlenme sırasında egemen bir şekilde çalıştığını gördü. Tanrı, Pavlus'a kendine bel bağlamamasını, Pavlus'un da eklediği gibi ölüleri diriltten Tanrı'ya bel bağlamasını öğretiyordu. Tanrı sizin de bu korkunç denlenmeyi yaşamınıza izin verdi. Eğer zayıf ve akılsız bir Tanrı olsaydı, hiç umudunuz olmazdı. Ama Pavlus'un da fark ettiği gibi, O diriltme gücüne sahip bir Tanrı'dır.

Tanrı, Pavlus'u umutsuzluğunun derinliklerinden ayağa kaldırdı ve Pavlus umudunun temelini Tanrı olduğunu ilan etti (bkz. 2.Ko. 1:10). Onun böylesine sadık, güçlü, bilge ve sevgi dolu bir Tanrı'ya duyduğu güven, zayıflamış yüreğini yeniden canlandırdı.

Düşünün: Tanrı'nın diriltme gücü umut vermektedir: fiziksel, duygusal, mali ve hatta ruhsal olarak ölmüş olsanız da sizi diriltebilir.

Harekete Geçin: Pavlus'un umudu, Tanrı'nın bu büyük denlenmede neler başardığını düşündükçe yeniden canlandı. Sorunlarınızı bir yere yazın, ancak sorunlarınızın içine ve etrafına Tanrı'yla ilgili Kutsal Kitap gerçeklerini de ekleyin. Güvendiğiniz bir arkadaşınızın yazınızı okumasına izin verin ve denlenmenin ortasında Tanrı'da dayanma gücü ve umut bulmak için birlikte dua edin.

15. Gün

Tanrı, Hayal Edebileceğinizden Daha Lütufkârdır

RAB’be yalvarınca RAB yakarışını, duasını duydu ve onu yine Yerusâlim’e, krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RAB’bin Tanrı olduğunu anladı. (2.Ta. 33:13)

YENİ BİR BAŞLANGIÇ için umut olup olmadığını merak edecek kadar kötü bir şekilde her şeyi berbat ettiğiniz oldu mu? Kutsal Kitap’ta en azından bir kişi sizden çok daha kötüydü: Eğer onun için umut varsa, sizin için de vardır.

Süleyman’ın putperestliği yüzünden Tanrı İsrail krallığını İsrail ve Yahuda olmak üzere ikiye böldü. Yahuda’nın 350 yılı boyunca sekiz kral Tanrı’nın önünde doğru olanı yaptı. Hizkiya Yahuda’nın en iyi krallarından biriydi, ama onun ortaya koyduğu örnek oğlu Manaşşe’yi etkilemeyi başaramadı.

Hizkiya, oğlu on iki yaşındayken öldü ve Manaşşe sonraki elli beş yıl boyunca kral oldu. Kutsal Kitap onun “RAB’bin gözünde kötü olanı yaptı[ğını]” söyler (2.Kr. 21:2). Hizkiya ülkedeki putperest tapınaklarını yıktı, ama Manaşşe onları yeniden inşa etti ve hatta Tanrı’nın tapınağını bir putperest tapınağına dönüştürdü. Oğullarını sahte tanrı Molek’e ateşte kurban ettiğinde kötülüğü yeni boyutlara ulaştı. Kutsal Kitap Manaşşe’nin falcıları, büyücüleri ve medyumları kullandığını söyler. Manaşşe, Tanrı’ya karşı günah işledi ve ulusun da isyan etmesine neden oldu. Kutsal Kitap Yahuda’nın Tanrı’ya karşı işlediği günahların çevredeki putperest uluslarınkinden daha kötü olduğunu söyler.

Asur Kralı, Yahuda’ya saldırıp Manaşşe’yi yakaladığında ve onu çengeller ve zincirlerle Babil’e götürdüğünde, şaşırtıcı bir şekilde hikâye burada bitmedi.

Babil’deyken, Manaşşe tövbe etti.

Bu, zora düşünce tutunulan sahte bir din değildi. Manaşşe kendini alçalttı ve Tanrı'dan bağışlanma diledi ve Kutsal Kitap Tanrı'nın onun duasını işittiğini söyler. Tanrı, Manaşşe'yi günahından dolayı bağışladı ve Yerusâlim'e dönmesine izin verdi. Manaşşe'nin sonraki yaşam tarzı yüreğindeki gerçek değişimi kanıtladı. Tapınağı temizledi ve Yahuda'da uzun yıllar boyunca teşvik ettiği putperestliği ortadan kaldırdı. Halka sadece Rab'be hizmet etmelerini buyurdu.

Tanrı kutsal ve adildir. Sabırlı olmasına rağmen, kötülüğe sonsuza dek tahammül etmez. Manaşşe bu kadar kötüyken Tanrı'nın onu bağışlaması ne kadar doğrudur? Adalet bu öykünün neresinde? Ancak Tanrı 650 yıl sonra İsa'ya yapacaklarından dolayı Manaşşe'yi bağışlayabilirdi. Manaşşe'nin hak ettiği tüm gazabı Tanrı, İsa'nın üzerine döktü. Yahuda'nın en kötü kralına verilmesi gereken tüm ceza, Yahuda'nın en doğru kralına verildi. Tanrı İsa'yı cezalandıracaktı, böylece Manaşşe'ye lütuf sunabilecek ve yine de doğru kalabilecekti.

İsa'nın bazı günahlar için öldüğünü ama çarmıhın kapasitesinin bir sınırı olması gerektiğini düşündünüz mü hiç? Elbette Şeytan size günahlarınızın Tanrı'nın merhametinin sınırlarını aştığını fısıldayacaktır. Manaşşe'nin öyküsündeki umut şudur: Tanrı hayal edebileceğinizden çok daha lütfkârdır ve çarmıh devasa ölçüde etkilidir; yani, siz de bağışlanabilirsiniz!

Düşünün: Tanrı'ya yüreğinizden geçenleri söyleyin. Devasa günahınızı itiraf edin. Tövbe edin. Manaşşe'ye gösterilen merhametin aynısı için Rab'be yakarın. Bugün Rab'be dönmeye istekli misiniz? Manaşşe için umut varsa, sizin ve benim için de umut vardır.

Harekete Geçin: Manaşşe'nin öyküsünü hem 2. Krallar 21, hem de 2. Tarihler 33. bölümde okuyun. Onun günahının derinliklerine ve Tanrı'nın lütfunun yüksekliğine bakın.

16. Gün

Tanrı'nın Kendisi Bize Yardım Edecektir

Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: "Seni asla terk etmeyeceğim, seni asla yüzüstü bırakmayacağım." (İbr. 13:5)

BİR GÖREV kaynak gerektirir. Tanrı'nın verdiği görevler konusunda umutlu bir tutuma sahip olmak için, Tanrı'nın sağlayacağı kaynakları hatırlamalısınız. Sahip olduğunuz temel kaynak, Tanrı'nın sizinle birlikte olmasıdır. Eski bir deyiş şöyle der: "Tanrı ve ben çoğunluğu oluşturuyoruz." Bu doğru. Tanrı yanınızda çalışırken başaramayacağınız doğru bir görev düşünebiliyor musunuz? Hangi ordu sizin ve Tanrı'nın önünde durabilir? Tanrı yanınızdayken ve çalışırken hangi arkadaşınızla yeniden temasa geçmekten korkuyorsunuz?

Yaşayan Tanrı'nın zorlu bir durumda sizinle birlikte yürümesini gerçekten bekleyebilir misiniz? Bekleyebilirsiniz: Kutsal Kitap boyunca Tanrı, hizmetkârlarını inanılmaz derecede zor görevleri başarmaya motive etmek için onlarla birlikte olacağını defalarca vaat eder.

Musa, Firavun'a hitap etme düşüncesi karşısında kekeleyişinde Tanrı, Musa'nın ağızıyla beraber olacağını ve ona ne söylemesi gerektiğini öğreteceğini söyledi. Musa'nın Tanrı'dan aldığı zor bir görev vardı, ama bunu başarmak için Tanrı onun kaynağıydı.

Tanrı, Gidyon'u Midyan ordusuna karşı İsrail halkına önderlik etmesi için çağırdı. Gidyon ve otuz iki bin mazlum İsraili'den oluşan küçük ordusu böylesine acımasız bir düşmanı yenmek için ne kadar umutluydu? Tanrı'nın Gidyon'a yardım etme stratejisi, önce ordusunu savaştan korkan yirmi iki bin kişi kadar azaltmak ve sonra da 9.700 kişiden daha kurtulmaktı. Gidyon'un, işi üç yüz adamla bitirmesi gerekiyordu. Üç yüz adam, artı Tanrı. Tanrı bütün Midyan ordusunu bozguna uğrattı.

İsa takipçilerine bütün ulusları öğrenci olarak yetiştirmelerini söylediğinde, Hristiyanlar gerçek bir başarı umuduna sahip olabilirler

miydi? Bazen arkadaşlarla bile ruhsal sohbetler yapmak zordur; İsa'nın takipçileri dünyaya nasıl müjdeleyebilir? Umudumuz Yüce Görev'in sonundaki vaattir: "İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim" (Mat. 28:20).

İbraniler 13'te Tanrı Hristiyanları saflığa (bkz. 4. ayet) ve hoşnutluğa (bkz. 5. ayet) çağırırken, tüm dünya onları günaha teşvik eder: Cinsel açıdan ahlaksız ve zina içeren bir ilişkiye sahip olun. İstedığınızı elde edebilmek için parayı putlaştırın. Belki hoşnutluğu bile satın alabilirsiniz? Ama imanlılar umut için Tanrı'ya bakmalıdır. Tanrı her Hristiyan'a kendi varlığını (onlarla olmayı) vaat etmiştir: "Çünkü Tanrı şöyle dedi: 'Seni asla terk etmeyeceğim, seni asla yüzüstü bırakmayacağım.' Böylece cesaretle diyoruz ki, 'Rab benim yardımcımdır, korkmam; insan bana ne yapabilir?'" (5-6. ayetler).

Bugün umut sahibi olabilirsiniz, çünkü size verdiği tüm görevleri tamamlamak için kaynağınız Tanrı'nın kendisidir. O sizinle birlikte.

Sevgili Yirmi Üçüncü Mezmur'da Kral Davut kendisini çaresiz bir kuzu olarak hayal eder. Ama bu çaresiz kuzu umutsuz değildir, çünkü Tanrı bu kuzunun Çobanı'dır. Tanrı'nın koyunlarına her zaman iyi bakılır. İlahinin ortasında, en tatlı teşvik sözü gelir. "Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğin güven verir bana" (4. ayet).

Düşünün: Günlük görevleriniz hakkında pratik bir ateist gibi mi düşünüyorsunuz? Elbette Tanrı'ya inanıyorsunuz, ama Tanrı'nın size verdiği görevler üzerinde düşünüürken Tanrı'nın sizinle birlikte olduğunu düşündünüz mü?

Harekete Geçin: Mezmur 23:4'teki vaadin gerçek sözlerinin her birini vurgulayın ve umut dalgalarının yüreğinizi kapladığını hissedin. O sizinle birlikte. O sizinledir. O sizinledir. O sizinledir.

Her Şeye Gücü Yeten Tanrımız Umursar

Melek ona şöyle yanıt verdi: ... “Tanrı’nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur.” “Ben Rab’bin kuluyum” dedi Meryem, “Bana dediğin gibi olsun.” (Lu. 1:35, 37–38)

BİR ARKADAŞIM bir keresinde bir TV vaizinin inanılmaz popülerliği hakkında yorum yapmıştı. Vaizin popülerliğinin, son derece negatif dünyamızla hoş bir tezat oluşturan kocaman gülümsemesinden ve olumlu mesajından kaynaklandığını öne sürdü.

Dünyamız bize olumsuzluklarla saldırıyor. Medya kötü ekonomi, savaş söylentileri ve aşırı siyasi fikirler hakkında bangır bangır bağırıyor. Bazı insanların hiç ilişkisi yok; diğerleri ise keşke olmasaydı dedikleri kötü ilişkilere katlanıyorlar. Çocuklar ebeveynlerinin isteklerini yerine getirmiyor. Aileler çok uzun süre gerilmiş paket lastikleri gibi geriliyor. Doktorlar da olumsuz haberler veriyor. İnsanlar yaşlandıkça dökülüyor. Bazıları yeni fiziksel değişimlerle savaşırken, diğerleri yaşamları için savaşıyor.

Böylesine amansız darbeler yürekleri ezer ve bakış açılarını çarpıtır. Aileniz, arkadaşlarınız ve medya sizi her gün yere serdiğinde, bu sizin ruhunuzdaki yaşamı emer. İçinizde ölü hissetmeye başlarsınız. İçi boş yürekler şikâyet eden ağızlara, öfkeye, kavgaya, hayal kırıklığına ve daha pek çok şeye yol açarak olumsuzluğun erişim alanını genişletir. Gülümsemeler ve basmakalıp sözler bu olumsuz dünyanın üstesinden gelmek için yeterli değildir.

Noel ilahisi “O Kutsal Gece” (O Holy Night), umutla dolu bir yüreğin duygusal etkisini yakalayan önemli bir ifade içerir: “umudun heyecanı.” Her şey olumsuz görüldüğünde bile umudun heyecanını hissedebilirsiniz. Neşeye, iyimserliğe, enerjiye, heyecana, dayanıklılığa ve geleceğin iyi olacağına dair bir inanca sahip olabilirsiniz.

Nasıl mı? Melek Cebail’in Meryem’e getirdiği şaşırtıcı mesajı düşünün: Meryem bir çocuk doğuracaktı – Tanrı’nın Oğlu. Genç ve bakire

bir kız, Tanrı'nın Oğlu'nu doğurmak şöyle dursun, nasıl hamile kalabilirdi ki? Cebrail'in cevabı netti: "Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur" (Lu. 1:37).

Tanrı olmadan, düşmüş dünya gerçekten karanlık bir yerdir. Eğer kocaman bir gülümsemeniz ve olumlu bir tavrınız varsa, biraz ışık saçabilirsiniz, ama olumsuzluk onu çabucak söndürür.

Her şeye gücü yeten Tanrı vardır ve sizi umursar. Duaları duyar ve yanıtlar. Yapabileceğiniz tek şey bir sorunu Tanrı'nın ellerine bırakmaksa, onu mümkün olan en iyi ellere bırakmış olursunuz. O imkânsızı başaracak güce sahiptir.

Düşünün: Umudunuzu söndüren bazı dünyaya ait olumsuzlukları tanımlayın.

Harekete Geçin: Şu duayı kişiselleştirin: "Sen kudretli bir Tanrı'sın, mutlak egemensin. Bu karanlık dünyada senin gücünden şüphe ettiğim için beni bağışla. Gücüm küçük ve sorunlarım büyük, ama sen çok daha güçlüsün. Beni imanla doldur. Bana senin egemenliğinin açık beyanlarını ve senin gücünü gösteren hikâyeleri hatırlat. Sıkıntılarıma izin verdin ve onlar aracılığıyla çalışıyorsun. Bazen her şey çok olumsuz görünüyor. Ama seni düşündüğümde, büyük sorunlarım küçük görünüyor. Tahtının önünde alçakgönüllülük ve umutla eğiliyorum. Amin."

18. Gün

Rab, Beklemeye Değerdir

*Ey canım, yalnız Tanrı’da huzur bul, çünkü umudum O’ndadır.
(Mez. 62:5)*

BEKLEMEK EĞLENCELİ değildir; özellikle de telefonunuzun şarjı bitmişse. Hayatınızın yılları doktor muayenehanesinde, Sürücü Hizmetleri Departmanı’nda, lunapark kuyruklarında ve trafiğin yoğun olduğu saatlerde geçmiş gibi görünebilir.

Rab İsa’nın dönüşü kesindir ama henüz gerçekleşmemiştir. Bu yüzden Hristiyanlar beklemektedir. Tanrı’nın karakterine ve vaatlerine güveniyoruz, ancak umudumuz dayanmayı gerektirir: “Görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.” (Rom. 8:25). Bir mezmur yazarı, Tanrı’ya umut bağlayan bir imanlıyı, şafağın ilk ışıklarını büyük bir heyecanla bekleyen bir gözcüye benzetir (bkz. Mez. 130:5-6). Diğer mezmurlar da bekleyişimizi tarif eder:

- “Umudunu RAB’be bağla, güçlü ve yürekli ol; umudunu RAB’be bağla!” (Mez. 27:14)
- “RAB’bin önünde sakın dur, sabırla bekle; kızıp üzülmeye işi yolda olanlara, kötü amaçlarına kavuşanlara.” (Mez. 37:7)
- “Sürekli sana şükrederim yaptıkların için, sadık kullarının önünde umut bağlarım, çünkü adın iyidir.” (Mez. 52:9)

Tanrı’yı beklememiz gerektiği gerçeği tesadüfi değildir. Bu bir gecikme değildir. Tanrı bekleme zamanlarını tasarlar, bunları sabrımızı geliştirmek ve umudumuzu güçlendirmek için kullanır. Tanrı’nın çocukları sabırla ihtiyaç duydukları yardımı getirmesini beklediklerinde, bu Tanrı’ya olan bağımlılıklarının farkında olduklarını ve bunu başara-
racağına güvendiklerini gösterir.

Tanrı'nın zamanlamasının sizi aşan amaçları da vardır. Tanrı'nın, sizin O'nu bekleme (aktif umudunuzu uzatma) tanıklığınızın izleyen başka birine yardımcı olabilmesi için dualarınızın yanıtını geciktiriyor olabileceğini düşündünüz mü?

Tanrı'nın takvimine erişiminiz olmasa da, Sözü'nde açıklandığı şekliyle yüreğini bilebilirsiniz. Tanrı'nın gelecekteki iyi işlerine olan umudunuz, Tanrı'nın geçmişte başardıkları kadar kesindir. Tanrı planını tamamlayana kadar onu beklemelisiniz; ama Tanrı'nın egemen planının iyi ve bilge olduğunu kesin olarak bilebilirsiniz. O'nu beklemek asla boşuna değildir. O her zaman kendini belli edecektir. Verdiği sözlerin her birini yerine getirecektir. Tanrı'ya yaraşır arzularınız, Tanrı'nın mükemmel isteğine göre ve Tanrı'nın mükemmel zamanlamasıyla karşılanacaktır.

Düşünün: Yeremya şöyle der: “RAB kendisini bekleyenler, O'nu arayan canlar için iyidir. RAB'bin kurtarışını sessizce beklemek iyidir” (Ağl. 3:25-26). Durun ve bu sözlere inanıp inanmadığınızı düşünün. Tutumunuz sessiz bekleyiş umudunu yansıtıyor mu?

Harekete Geçin: Çözüm beklediğiniz bir sorunla ilgili olarak Tanrı'nın karakteri ve Tanrı'nın egemen planıyla ilgili gerçeklerin bir listesini yapın. Beklerken, listenizdeki maddeler için Tanrı'ya şükredin.

**YAŞAMIN
ZORLUKLARIYLA
UMUTLA
YÜZLEŞEBİLİRSİNİZ**

19. Gün

Mali Baskı Hissettiğinizde

“Siz öncelikle O’nun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.” (Mat. 6:33–34)

ELİNİZE GEÇEN PARADAN çok masraf çıkan aylar sizi perişan edebilir. Aşırı harcama yaptığınız ve yetersiz planlama yaptığınız için kendinizden nefret edersiniz. Tanrı içinizden bir bütçe katilinin ortaya çıkmasına izin verdiği için öfkelenirsiniz. Ailenizi hayal kırıklığına uğrattığınız için utanırsınız. Ya da belki her şey yolundadır ama yine de paranızın biteceğinden endişe ediyorsunuzdur.

Umut, Tanrı hakkında doğru şeyler düşünmekle başlar. Cüzdanınıza, banka hesabınıza ve bütçenize baktığınızda pratik bir ateist olmayın; Tanrı orada da vardır. O sizi ve paranızı nasıl kullandığınızı önemser. Tanrı dünyadaki tüm kaynakların sahibidir ve bunları kendi adına kullanmaları için insanlara emanet eder. Tanrı parayı her türlü şekilde kullanır. Sizi sınar. Para verir ve parayı alır. Çoğu zaman banka hesap özetiniz aracılığıyla size yüreğinizi gösterir.

Tanrı’nın sizin özel tarifiğinizdeki mali malzemelerle ilgili birçok amacı vardır. Karışık para durumunuz sizin hatanız olsa bile, lütufkâr bir şekilde sizi bağışlayacaktır. Belki de baskı yoluyla dikkatinizi çekmeye çalışıyordur. Yüreğiniz onun yerine maddiyatla mı meşgul?

Tanrı hızlı bir çözüm sunmayabilir. Ama yine de umudunuz olabilir. Matta 6’da, çocuklarının ihtiyaçlarını karşılayacağına dair harika vaatler vermiştir. Biraz kuş gözlemi yapmanın zamanı geldi. Rab bizim kendisi için kuşlardan çok daha değerli olduğumuzu söyler (bkz. 26. ayet). Kuşlar dert edinmek yerine solucan ararlar ve Tanrı ihtiyaçları olan her şeyi sağlar. Bugün burada olup yarın yok olan güzel çiçekler için de aynı şeyi yapar (bkz. 28-30. ayetler). İsa insanları asla endişelenmemeye, kuşları besleyen ve zambakları giydiren aynı Tanrı’ya gü-

venmeye çağırır, çünkü O onların Babası'dır. İsa, şu önemli yürek uyarısıyla devam eder: "Siz öncelikle O'nun krallığının ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir" (33. ayet).

Yüreğinizde Tanrı'ya ve O'nun yollarına öncelik verdikçe, O'nun sizin fiziksel ihtiyaçlarınızla da ilgileneceği beklentisinde olabilirsiniz. Her gün bir sürü sorunla karşılaşsınız. Mali geleceğinizi merak etmeyin ve kaygılanmayın. Tanrı'ya bakın. O sağlar. O sizin umudunuzdur.

Düşünün: Birisi mali durumunuzu değerlendirseydi, yüreğiniz hakkında hangi sonuçlara varırdı?

Harekete Geçin: Mali durumunuz kötüyse, kendinizi alçaltın ve size yardım etmesi ve sizi gözetmesi için olgun bir Hristiyan'a gidin. Birlikte bir plan yapın.

Harekete Geçin: Umut, Tanrı'nın vaatlerini yerine getireceğine inanmaktan gelir. Matta 6:33-34'ü bir karta yazın ve ezberleyin. Ezberlerken bilinçli olarak inanmaya çalışın.

20. Gün

Bir İlişki Bozulduğunda

*Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te
bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın. (Ef. 4:32)*

GÜNAH DÜNYAYA girdiğinden beri ilişkiler zor olmuştur ve bazı ilişkisel yaralar iyileşemeyecek kadar derin görünmektedir. Süleyman'ın Özdeyişleri şöyle der: "Gücenmiş kardeş surlu kentten daha zor elde edilir. Çekişme sürgülü kale kapısı gibidir" (Özd. 18:19). Eğer bozuk bir ilişki yüzünden acı çekiyorsanız, Kutsal Kitap size büyük bir cesaret verir: Eğer siz ve aranızın bozuk olduğu kişi Rab'bi hoşnut etmek istiyorsanız, Tanrı ilişkinizi iyileştirmek için güçlü kaynakları serbest bırakacaktır. Sadece bir taraf uzlaşmaya istekli olsa bile, Tanrı yine de mucizeler yaratır.

Markos ilk müjdeleme yolculukları sırasında Pavlus'la Barnaba'yı terk ettiğinde, Pavlus bunu bir kenara yazmıştı. İkinci müjdeleme yolculuğu başladığında Barnaba, Markos'u tekrar getirmek istedi, ama Pavlus bu fikri reddetti. Kutsal Kitap aralarındaki tartışmayı anlatmak için sert sözcükler kullanır: "Barnaba, Markos denilen Yuhanna'yı da yanlarında götürmek istiyordu. Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerini *yüzüstü bırakıp* birlikte göreve devam etmeyen Markos'u yanlarında götürmeyi uygun görmedi. Aralarında öylesine *keskin bir anlaşmazlık* çıktı ki, birbirlerinden *ayrıldılar*. Barnaba Markos'u alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı. Silas'ı seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rab'bin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı" (Elç. 15:37-40).

Bu ayrılık, Pavlus'la Barnaba'nın daha önce paylaştıkları yakın ilişkinin ışığında bakıldığında daha da kötüdür. Barnaba eski bir Hristiyan katili olan Pavlus'a şans tanımış ve onu Yeruşalim kiliselerine kabul etmiştir. Daha sonra Pavlus'u arayıp bulmuş ve onu hizmet eğitimi için Antakya'ya getirmiştir. Barnaba ve Pavlus ilk müjdeleme yolculuğunda putperest topraklarda birlikte hayatlarını tehlikeye atmışlardır. Şimdi de dürüstlük ve bağışlama konusundaki bu kavga ilişkilerini

koparmıştı. Kutsal Kitap bundan sonra Barnaba'dan söz etmez, ama Markos'tan söz eder. Pavlus soğuk bir Roma hapishane hücrelerinde idamını beklerken, Markos'a bir mektup yazarak gelip kendisiyle kalmasını ister. Pavlus, Markos'un hizmet için yararlı olduğunu onaylamıştır (bkz. 2.Ti. 4:11).

Hristiyanların çağırısı şudur: "Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın" (Ef. 4:32). Böyle bir insan bağışlaması, onu Rab'den aldığımız ilahi bağışlamanın niteliği ve niceliğiyle karşılaştırmadığınız sürece, imkânsız gibi görünür. Kırgın arkadaşlar İsa Mesih'in bağışlayıcılığı sayesinde birbirlerini bağışlayabilirler. Umut, Tanrı'nın sizden istediğini yapmış olduğunuzu bilmekte yatar. Siz üzerinize düşeni yapın ve sonra mucizeyi gerçekleştirmesi için Tanrı'ya güvenin (bkz. Rom. 12:16-18). Düşmüş bir dünyada ilişkiniz asla düzelmeyebilir. Ama düzelebilir de. Tanrı bunu yapabilir. Tanrı lütuf mucizeleri yaratmaktan zevk alır. Tanrı'nın en iyi olanı yapacağına her zaman güvenebilirsiniz.

Düşünün: Bozuk olan bir ilişkiniz hakkında umutsuz mu hissediyorsunuz? İşler ne kadar kötü gitmiş olursa olsun, Tanrı nasıl bir mucize yaratabilir?

Harekete Geçin: Bocaladığınız kişiye sağlayabileceğiniz bazı kutsamaları listeleyin (bkz. Rom. 12:14). Belki diğer kişi için dua edebilir, bir kart yazabilir ya da bir hediye verebilirsiniz.

21. Gün

Seçenekleriniz Tükendiğinde

O gece RAB'bin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar.
(2.Kr. 19:35)

UMUT, BİR ÇIKIŞ YOLU olduğu sürece hayatta kalabilir. İşsiz adam kendine er ya da geç birinin onu işe alacağını söyler. Yalnız ve bekâr bir kadın eninde sonunda birinin onu kabul edeceğine inanmaya çalışır. Peki ya seçenekleriniz tükendiğinde ne olacak? Belki de bir deneme hayatınızda beklediğinizden çok daha uzun sürdü. Başta iyimserdiniz çünkü eninde sonunda bitmesi gerektiğini biliyordunuz, ama şimdi şüphe ediyorsunuz. Seçenekleriniz tükendikçe, umudunuz da tükeniyor.

Seçenekleriniz tükendiğinde Tanrı'nın bir şeyler yapabileceğine ya da yapacağına inanmak zordur, ancak Kutsal Kitap Tanrı'nın büyük bir kurtarış gerçekleştirmeden önce her şey umutsuz görününe kadar beklediği bir hikâyeyi anlatır.

Hizkiya'yla 15. günde kısaca tanışmıştık. Süleyman'ın krallığı ikiye bölündükten sonra, Güney Krallığı olan Yahuda'yı yöneten birkaç iyi kraldan biriydi. Onun hükümdarlığı sırasında, korkunç dünya gücü Asur kuzeydeki İsrail krallığını yok etti. Büyük, saldırgan bir imparatorluğun sizin bölgenizde belirmesi yeterince tedirgin edici olurdu. Ama sonra Yahuda kötü devin gözüne çarptı. Asur Kralı Sanherib muazzam ordusuyla Yahuda'ya girdi ve şehirleri kolaylıkla ele geçirmeye başladı. Kısa süre sonra sadece Yerusalım kaldı. Sanherib teslim olmaları için Yerusalım halkını korkutmak amacıyla onlarla alay etmeleri için habercilerini gönderdi. Haberciler, Tanrı'nın kendilerini kurtaracağını söyleyen Kral Hizkiya'yı dinledikleri için halkı aptal olarak nitelendirdiler.

Hizkiya'nın gidecek hiçbir yeri yoktu. Durum umutsuz görünüyordu. Dünyanın en güçlü ulusu surların dışında durmuş, Tanrı'nın

halkından geriye kalanları yok etmeye hazırlanıyordu. Güney krallığı, Asur'un uzun kurban listesindeki bir başka ulus olacak gibi görünüyordu.

Hizkiya Sanherib'in teslim olma talebini aldı ve "Rab'bin önüne... yere yay[dı]" (2.Kr. 19:14). Alçakgönüllülükle dua etti ve Asur'un yok ettiği ulusların tanrılarının tanrı değil, tahta ve taştan putlar olduğunu ilan etti. Sonra duasını şöyle bitirdi: "Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanherib'in elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın" (19. ayet).

Tanrı Hizkiya'nın umutsuz duasını işitti ve sözlü bir yanıt vermesi için peygamberi Yeşaya'yı gönderdi. Tanrı yeryüzündeki en güçlü hükümdar olan Sanherib'i yeneceğini vaat etti (bkz. 2.Kr. 19:28).

Sanherib ve geniş ordusu sadece sekiz cümle daha dayanabildi. O gece Tanrı Asur ordugâhındaki 185.000 kişiyi öldürmesi için meleğini gönderdi. O sabah Yeruşalim'de bir asker olduğunuzu hayal edebiliyor musunuz? Kısa bir gecede, mahkûm ve umutsuz bir durumdan dünyanın en güçlü ulusuna karşı tamamen muzaffer bir duruma geliyorsunuz.

Aynı Tanrı bugün de aynı güçtedir ve tıpkı Hizkiya'nın zamanında olduğu gibi, halkının alçakgönüllü dualarına karşılık verir. Karşılaştığınız durum ne olursa olsun, hiçbir çıkış yolu yokmuş gibi hissetseniz bile, denenmenizin Tanrı'nın kendi gücünü ve size olan sevgisini göstermesi için nasıl bir zemin olduğunu düşünün. O'na alçakgönüllülükle dua edin ve harekete geçmesini bekleyin.

Düşünün: Rab dualarını yanıtlamadan hemen önce Hizkiya'nın durumu ne kadar umutsuz görünüyordu?

Harekete Geçin: Bir umut duası yazmak için biraz zaman ayırın. Hizkiya'nın duasını bir rehber olarak kullanın (bkz. 2.Kr. 19:14-19), ayrıntıları insani açıdan imkânsız durumunuza uyacak şekilde kişiselleştirin.

22. Gün

Dünyanız Altüst Olduğunda

RAB'bin sevgisi hiç tükenmez, merhameti asla son bulmaz; her sabah tazelenir onlar, sadakatın büyüktür. "Benim payıma düşen RAB'dir" diyor canım, "Bu yüzden O'na umut bağlıyorum."

(Ağı. 3:22-24)

BAZEN HAYATIN SORUNLARI o kadar büyüktür ki, dünyanın temelleri ayaklarınızın altında çatlayacakmış gibi görünür. Bu, bir faturayı kaçırmak yerine, mali yıkımdır. Bir virüs yerine, ölümcül bir hastalıktır. Sorunlu bir kilise üyesi yerine, kilise bölünmüştür. Dünyanız çöktüğünde nasıl umutlu kalabilirsiniz? Nihayetinde dünyanızı çökerten Tanrı olduğunda, umut için nereye gidebilirsiniz?

Yahuda'nın yıkımı sırasında Yeremya, Tanrı'nın peygamberiydi. Yüz yılı aşkın bir süre önce Tanrı, kötülüklerinden dolayı kuzeydeki İsrail Krallığı'nı yok etmeleri için Asurluları göndermişti. Şimdi Güney Krallığı Yahuda da aynı günahkâr yolu izliyordu. Yeremya yollarına çıktı ve onları tövbe etmeleri için uyardı; onlar ise böyle yapmak yerine onu ezdiler, öğütlerini reddettiler ve isyanlarına karşı çıkmaya cesaret ettiği için ona kelimenin tam anlamıyla işkence ettiler. Babilliler asi Yerusâlim'i yerle bir ettiler, duvarları devirdiler, halkı öldürdüler ve tapınağı yıktılar. Babilliler hayatta kalanları sürgüne zorlarken, Tanrı'nın halkı vaat edilen topraklardan kovuldu. Yeremya'ya "ağlayan peygamber" denmesinin iyi bir nedeni vardır.

Tanrı yıkımın nihai kaynağıdır, ancak Yeremya'nın Yerusâlim için yaktığı ağıtta gösterdiği gibi, Tanrı aynı zamanda umudun da nihai kaynağıdır.

Ağıtlar 3, Yeremya'nın Tanrı'ya çaresiz, içten duasını kaydeder. Şöyle haykırır: "Acımı, başıboşluğumu, pelinotuyla ödö anımsa! Hâlâ onları düşünmekte ve sıkılmaktayım." (19-20. ayetler).

Birdenbire içinde bulunduğu karanlık durumunda bir umut ışığı parlar ve şöyle der: "Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum" (21. ayet).

Sonra bugünkü ayetler gelir. Yeremya Tanrı'nın karakterinin daha büyük gerçekliğini fark eder ve zayıf yüreği güç kazanır. Tanrı'nın hiç tükenmeyen, sarsılmaz sevgisini ve süregelen merhametini hatırlar. Tanrı sadece sadık değildir; sadakati *büyük*tür. Bu nedenle Yeremya şöyle der: "Benim payıma düşen RAB'dir... Bu yüzden O'na umut bağlıyorum."

Tanrı, Yeremya'nın payıydı ve bu Yeremya ile Tanrı'nın ilişkisel olarak bağlı olduğu anlamına geliyordu. İsrail'in karanlık yıkımına bile dayanacak gerçek bir bağları vardı. Yeremya'nın Tanrı'ya olan umudunu korumak için gerekçeleri vardı. Eğer bir Hristiyan'sanız, imanla İsa Mesih'e bağlısınız demektir. Bu kutsal bağ nedeniyle Tanrı da sizin payınızdır.

Yeremya tapınağın için için yanan kalıntılarından yükselen dumanı gördü. Ölüm kokusu burun deliklerini dolduruyordu. Ama duyularının haykırdığı her şeye rağmen, Yeremya Tanrı'nın iyi olduğunu ve amaçlarının doğru olduğunu biliyordu. Peygamberin görevi, nasıl hissettiğine rağmen Tanrı hakkındaki gerçeği duyurmaktı. "RAB kendisini bekleyenler, O'nu arayan canlar için iyidir. RAB'bin kurtarışını sessizce beklemek iyidir" (25-26. ayetler).

Dünyanız çökerken, Tanrı nihai kontrolü elinde tutmaya devam eder. Bu, Tanrı'nın bu çöküşleri durdurabilecek olmasına rağmen, bilgece ana planında bu çöküşlerin meydana gelmesine izin verdiği anlamına gelir. Bu kesinlikle bizi Tanrı'ya umut bağlamaya zorlar.

Düşünün: Korkunç koşulların bu kadar umutsuz hissettirmesine ne ne sebep olabilir? Böyle bir durumda bir arkadaşınızı umutlu olması için nasıl teşvik ederdiniz?

Harekete Geçin: İçinde bulunduğunuz koşullar için Yeremya gibi dua edin. Yeremya, Yahuda'nın tövbe etmesi için yakardı. Tövbe etmediler ve Tanrı yıkımı getirdi. Her ne kadar perişan durumda olsa da, Yeremya güçlenen bir umut bulmak için Tanrı'ya gitti.

23. Gün

Umutlarınız Yıkıldığında

*Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağıryorlardı:
“Davut Oğlu’na hozana! Rab’bin adıyla gelene övgüler olsun, en
yücelerde hozana!” İsa Yeruslaim’e girdiği zaman bütün kent, “Bu
kimdir?” diyerek çalkandı. (Mat. 21:9–10)*

A R A B A L A R 2 F İ L M İ N D E, kibirli yarış arabası Francesco, “Birin hayallerini gerçekten yıkmak için önce umutlarını çok yükseltmelisin” demişti. Kazanmak için büyük umutlarınız varken kaybetmek daha kötü hissettirir.

Yahudilerin Romalıları yenmek için dünyasal bir umutları kalmadığında, Kutsal Yazılar’a baktılar. Davut’un Golyat’a karşı ve Yeşu’nun Eriha’da olduğu gibi, Tanrı’nın halkını her şeye rağmen düşmanlarını yenmeleri için güçlendirdiği geçmiş zamanları okudular. Ayrıca gelecek olan Mesih hakkında da okudular ve bu onların beklentilerini güçlendirdi.

Eski Antlaşma boyunca Mesih’le ilgili öngörüler gelişti ama gölge-
li ve belirsiz kaldı. İnsanlar Mesih’in, Kral Davut’un soyundan Beyt-
lehem’de doğacağını biliyorlardı. Mucizeler yapacağını ve Tanrı’nın
gerçeğini başka hiç kimsenin yapamayacağı şekilde vaaz edeceğini
biliyorlardı. Tanrı’nın düşmanları üzerinde hüküm süreceğini ve on-
ları yargılayacağını biliyorlardı. Bu nasıl olur da Romalıları hakkında
olamazdı?

İsa tarih sahnesine çıktığında, tüm bu umutlar alev alev yanıyordu.
Matta 21. bölümün bugünkü ayetlerinde İsa bir eşeğe binmiş olarak Ye-
ruslaim’e gelir. Halk onu karşılamak için kentten dışarı dökülür. Elle-
rinde dallar vardır ve “Davut Oğlu’na hozana” diye bağırmaktadırlar (9.
ayet). “Davut Oğlu” Davut’un soyundan gelen Mesih’e bir gönderme-
dir. Hozana “Rab bizi kurtar” anlamına gelir. Tüm umutları kendinden
emin beklentilere dönmüştür. Umutları çok yükselmiştir!

Ama sonra umutları paramparça olur. İsa Romalıları yenmeyecektir. Tapınaktaki ruhsal yozlaşmayı temizler (bkz. Mat. 21:12-17), din önderleriyle tartışır (bkz. Mat. 21:23-24) ve vergilerin Sezar'a verilmesi gerektiğini onaylar (bkz. Mat. 22:15-22). Halkın yıkılan beklentileri aynı hafta içinde İsa'nın çarmıha gerilmesi için acı haykırıışlara dönüşür.

Yahudilerin umutlarının çoğu boşa çıkmıştı. Ama İsa çarmıhta ölüerken, Tanrı gazabını günahkârların yerine İsa'nın üzerine döktü. Tanrı, İsrail'deki herkesin hayal ettiğinden çok daha büyük bir kurtuluşun yolunu açıyordu. Üç gün sonra Tanrı İsa'yı mezardan diriltti. Mesih ölümü yenerek bize –tövbe edip İsa'ya iman edenlere– kendisinde sonsuz yaşam verir.

Eğer İsa, İsrail'i Roma egemenliğinden kurtarmış olsaydı, tipik bir Yahudi bundan kaç yıl yararlanırdı? Kurtuluş için Mesih'e iman eden herkes Tanrı'nın gazabından kurtulmaktan (şimdiye kadar) ne kadar süre yararlanmıştır? Yeryüzündeki birkaç mutlu yıl, cennetteki sonsuzluğun yerini tutamaz. Bazen boşa çıkan umutlar yanlış yere beslenen umutlardır.

Düşünün: Umutsuzluğunuzun dökümünü çıkarın. Yanlış nesnelere umut bağladınız mı? Gerçek umuda daha fazla zemin hazırlamak için hangi beklentilerinizi değiştirmelisiniz?

Harekete Geçin: Olgun bir Hristiyan arkadaşınızla umudunuzun temeli hakkında konuşun.

24. Gün

Günahla Mücadele Ettiğinizde

Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır. (Ef. 6:12)

BİR HRİSTİYAN'I günaha teşvik etmeyi başardıktan hemen sonra, Şeytan taktik değiştirir ve sinsice, "Eğer gerçek bir Hristiyan'san, neden hâlâ bu kadar çok günahla mücadele ediyorsun?" diye sorar. Rakibinin vücut ağırlığını ona karşı kullanarak jujutsu yapar. Eğer Şeytan sizi eğilirken yakalarsa, daha fazla ayartmayla sizi ileri doğru çeker. Ama günah işledikten sonra geri çekilirseniz, sizi suçlamalarla iter.

İronik bir şekilde, Kutsal Kitap'ın Hristiyanların sürekli olarak günahla mücadele ettiğini öğretmesi umudu artırabilir. Yalnız değilsiniz. Garip değilsiniz. Ayartıcı düşüncelerle savaşıyor, düzenli olarak tövbe ediyor ve bazen ayaklarınız çamurlanıyorsa, siz normal bir Hristiyan'sınız.

Pavlus Hristiyan yaşamını içsel bir savaş olarak tanımlar: "Benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz" (Gal. 5:17). Hristiyanlar bağışlanmış ve Tanrı'yı onurlandırmak için yeni arzulara ve yeteneklere sahip olsalar bile, benliklerinin kalıntıları onları tüm yaşamları boyunca eski yollarına geri çekmeye çalışacaktır.

Müjde, Hristiyanlara Tanrı'nın huzurundaki doğru konumlarının asla kişisel performansa bağlı olmadığını hatırlatır. Pavlus, Efesliler 6'daki ruhsal savaşla ilgili talimatında Müjde'yi vurgular. İmanlı, günaha ve ayartmaya karşı Müjde umuduyla savaşıyor. Pavlus, Hristiyan'ın korunmasını Romalı bir askerin zırhıyla tarif ederken, okuyucularını gerçeğin kuşağını, kurtuluşun miğferini, doğruluğun zırhını ve Müjde'nin çarıklerini giymeye çağırır (bkz. 14-17. ayetler). Hatta, kalkan da imandır; yani Tanrı'nın söylediği her şeyin doğru olduğuna inanmak-

tır (bkz. 16. ayet). Hristiyanların sahip olduğu tek saldırı silahı kılıçtır: Ruh'un kılıcı, yani Tanrı Sözü'dür (bkz. 17. ayet).

Şeytan jujutsu yaparken, İsa'yı ve çarmıhı hatırlayın ve Tanrı'nın sizin hakkınızda söylediği gerçeğe inanın. Şeytan suçlamalarla sizi ittiğinde, doğruluğunuzun İsa Mesih'in size verdiği bir armağan olduğuna inanın. Bu harika haberin, Tanrı'yı onurlandırmanız için sizi rahatlatmasına ve teşvik etmesine müsaade edin.

Tanrı, çocuklarını Mesih benzerliğine giden yola koyar. Usta bir heykeltıraş, bir sanat eseri yaratmak için tüm pürüzlü kusurları yontar. Günahla olan savaşlarınız, hatta kaybettikleriniz bile, Tanrı'nın ana planının bir parçasıdır (bkz. Rom. 8:28-30). Tanrı asla günahın yazarı olmasa da, daha büyük hedeflerine ulaşmak için Şeytan'ın niyetlerini güçlü bir şekilde fetheder.

Günahla devam eden mücadeleleriniz sizi şaşırtmasın. Aslında fark ettiğinizden çok daha kötü durumdasınız, ama nihai doğruluğunuz Mesih'te bulunur ve performansınızla sürdürölmez. Tanrı ruhsal zayıflıklarınız hakkında her şeyi bilir. Durum nasıl görünüyor olursa olsun, günaha karşı mücadelenizde gerçek bir ilerleme kaydediyorsunuz. Tanrı yaşamınızda çalışmaktadır. İş tamamlanıncaya kadar çalışmayı bırakmayacaktır. Yüklerinizin sizi nakavt etmesine izin vermeyecektir. Buna kesinlikle izin vermeyecektir. O bunun vaadini vermiştir.

Düşünün: Saldırıların Şeytan'dan mı, yoksa kendi benliğimizden mi geldiğini ayırt edemeyiz. Her iki ruhsal düşman da aynı yollarla çalışır ve Müjde zırhınız tarafından yenilgiye uğratılır. Müjde hakkında doğru düşünmek nasıl ruhsal savaşın birincil aracı olabilir?

Harekete Geçin: Efesliler 6:10-18'deki imanlının zırhının parçalarını listeleyin. Müjde'nin her bir parçayla ilişkisini ve ruhsal savaşlarınızda her bir parçayı nasıl kullanacağınızı yazın.

Tanrı Tarafından Terk Edilmiş Hissettiğinizde

*İnleye inleye bittim, döşeğim su içinde bütün gece ağlamaktan,
yatağım sırlıklam gözyaşlarımdan. Kederden gözlerimin feri
sönüyor, zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden. (Mez. 6:6-7)*

MEZMURLAR ÜÇ BİN YILDIR Tanrı'nın halkını cesaretlendirmektedir. Davut yüreğini dışa vururken, Kutsal Ruh krala hissettiklerini hissetmesi ve yazdıklarını yazması için esin oluyordu. Siz mezmurları okurken Kutsal Ruh, koşullarınız farklı olsa bile, bu ilahilerdeki trajediler ve zaferlerle bağlantı kurmanız için sizi harekete geçirir. Davut ve diğer yazarlar en yoğun durumlarında Tanrı'yı ararken, siz de onların çabalarını taklit edebilir ve aynı Tanrı'yı bulabilirsiniz.

Mezmur 6'nın şu yeniden ifadesini düşünün. Kendi benzersiz durumunuzda umut bulmak için Davut'la kendi aranızda bağlantı kurabiliyor musunuz?

“Ya Rab, bana öfkelenmek için her türlü nedenin var. Gözlerin yüreğimdeki düşünceleri ve niyetleri gördüğü için, her şeyi berbat ettiğimi ve gazabını hak ettiğimi biliyorsun. Öfken alev alev yanıyor. Senden merhametli olmanı ve acı veren terbiyeni durdurmanı istiyorum.

“Berbat durumdayım. Günahımı ve içinde bulunduğum korkunç koşulları iliklerime kadar hissediyorum. Bana merhamet et. Lütfen beni iyileştir. Ruhum titriyor, sıkıntı içindeyim. Çok uzaklardaymışsın gibi geliyor. Daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum.

“Tanrım, lütfen bana bak. Kurtar beni. Merhametini hak etmediğimi biliyorum. Ama aynı zamanda sevginin o kadar sadık olduğunu da biliyorum ki, halkın iyi bir şey hak etmediğinde bile yumuşak huylusun. Lütfen benim hak ettiklerimden çok senin büyük sevgini düşün.

“Ölebilirim. Bedenim mezara girdiğinde hiç ses çıkarmayacağım. Ölü dudaklarımdan şükran ezgileri çıkmayacak. Seni anımsatacak ne-

fesim olmayacak. Lütfen ölmeden önce beni kurtar ki, seni övmek için ağzımı kullanabileyim.

“İşler benim için o kadar zor ki, inlemekten yoruldum. Yatağımda gözyaşı birikintileri içinde yatıyorum. Gözler yaştan eriyebilir mi? Eğer öyleyse, benimkiler tükenmek üzere. Herkes bana karşı gibi görünüyor ve kederim dayanılmayacak kadar fazla.

“Ama umut var! Dinleyin, ey kötülük yapanlar, gitseniz iyi olur. Tanrı beni duydu! Ağlamam boşuna değilmiş. Bana karşı olanlar dikkat etsin. Tanrı bana yaptıklarınızın karşılığını size vermek üzere. Kaçsanız iyi olur.

“Tanrı benim bu acınası hâlimle bile ilgileniyor. Dünyamı tersine çevirmek üzere.

“Düşmanlarım benimle başa çıkabilecek gibi görünüyordu. Bana karşı kazandıkları zafer karşısında gururla övündüler. Bu durum değişmek üzere. Tanrı onların gururlu yüzlerini alıp yerin dibine batıracak. Alaycı şarkıları utanç ve sıkıntı şarkılarına dönüşecek. Uzun zamandır yenilgiye uğramış durumdayım. Tanrı harekete geçtiğinde bütün bunlar değişecek. Bir anda her şey tersine dönecek; onurları utanca dönüşecek.”

Düşünün: Davut’un çaresizliğini kendinizle ilişkilendirebiliyor musunuz? Umarım, siz de Davut’un Tanrı’ya ulaşma çabalarını kendinizle ilişkilendirebilirsiniz. Davut, kendisini ruhsal olarak dışlanmış hissediyordu. Davut kendi kişisel değeri yerine Tanrı’nın sevgisine ve merhametine başvurdu. Tanrı’nın merhametini ve sevgisini hak etmeseniz bile, yine de Tanrı’ya umut bağlayabilirsiniz.

Harekete Geçin: 6. Mezmur’u yukarıdaki yeniden ifadeyle dikkatlice karşılaştırın. 6. Mezmur’u kendi ifadelerinizle yeniden yazmayı deneyin.

Çaresizlikle Mücadele Ettiğinizde

Neden üzgünsün, ey gönlüm, neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır. (Mez. 42:5)

MEZMURLAR GERÇEKÇİ bir şekilde zor durumlardan bahseder ve esinlenen yazarlar duygularını tüm açıklığıyla ortaya koyarlar. Tanrı genellikle beklenmedik şekillerde ortaya çıkar; her mezmur “Sonsuza dek mutlu yaşadılar” ifadesiyle bitmez. Sorunların gerçekçi tasvirleri, Tanrı'nın reçetelerine güvenebileceğinizi gösterir.

Tanrı Sözü'ndeki talimatlardan biri, derin çaresizlik zamanlarında, her şey ters gittiğinde, olumsuz seslere teslim olmayı bırakmanız ve bunun yerine kendinize Tanrı'ya umut bağlamayı buyurmanız gerektiğini söyler.

Bunu 42 ve 43. mezmurlarda görürüz; mezmur yazarı şu suçlayıcı soruyu tekrarlar: “Neden üzgünsün, ey gönlüm, neden içim huzursuz?” (Mez. 42:5, 11; 43:5). Ve her seferinde umut etme buyruğunu kelimesi kelimesine tekrarlar: “Tanrı'ya umut bağla, çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır” (Mez. 42:5-6, 11; 43:5).

Bu çaresizlik için önemli bir reçetedir.

Mezmur yazarı derin umutsuzluğunu, terk edilmişlik duyguları da dahil olmak üzere birçok şekilde ortaya koyar. Birçok kişi 42. Mezmur'un ilk ayetlerini tatlı şarkılara ve güzel posterlere koyar: “Geyik akarsuları nasıl özlerse, canım da seni öyle özler, ey Tanrı! Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı” (1-2. ayetler). Ortaya konulan görsel, ormanda ölmek üzere olan ve kuru dilini suya değdirmek için çırpınan susuz bir geyiktir. Mezmur yazarı Tanrı'yla olan çaresiz ilişkisini böyle tanımlar.

Tek yiyeceği sıcak ve tuzlu gözyaşlarıdır. İnsanlar onun Tanrı'dan uzak oluşunu aşılamaktadır (bkz. 10. ayet). Tanrı'yla geçirdiği eski günlerin anıları şimdiki yalnızlığıyla alay eder (bkz. 3-4. ayetler). Ken-

dini tamamen terk edilmiş hisseder, sanki Tanrı onu unutmuştur (bkz. 9. ayet).

Kendinizi yalnız hissettiğinizde ne yaparsınız? Yanıtın Tanrı olması gerektiğini bilirsiniz, ama dürüst olmak gerekirse, O'nun yokluğu sorunun büyük bir parçasıdır. 42. Mezmur'da düşmanlar mezmur yazarını Tanrı'ya sırt çevirmeye yönlendirmeye başlar, ama bu doğru değildir.

İşte burada mezmur yazarı şaşırtıcı çözümünü getirir: Kendinize Tanrı hakkındaki gerçeği söyleyin. Tanrı'ya umut bağlayın. Rab ne kadar uzakta gibi görünse de, yığınla sorununuzun altında sizinle birliktedir.

Kendinizi umutsuz, çaresiz ve Tanrı tarafından terk edilmiş hissediyorsunuz. Böyle hissetseniz de, bu duygular doğru değildir. Hikâyenin tamamı bunlar değildir. Onlara teslim olmayın! Bunun yerine, ruhunuza gerçeği söyleyin; Tanrı'ya umut bağlayın! Gözlerinizi göğe kaldırın. O sizin övgülerinize layıktır. O sizin Tanrınız'dır.

Kulaklarınızı sahte arkadaşlarınızın ve kendi zayıflamış yüreğinin seslerine tıkayın. Tanrı hakkında neyin doğru olduğunu hatırlayın. Düşmüş, değişken duygularınız sizi hayal kırıklığına uğratabilir, ama Tanrı uğratmayacaktır.

Günahkârlıkla dolu bir dünyada her zaman yüreğinize güvenemezsiniz. Yüreğiniz size Tanrı ve karanlık koşullarınız hakkında yanlış şeyler söylediğinde, kendinize Kutsal Yazılar'dan gerçeği söylemelisiniz. Bu hikâyenin sonu Tanrı'ya övgülerle *sonuçlanacaktır*.

Düşünün: Olumsuz düşünceleriniz sürekli bir döngü hâlinde mi? Durun! Şimdi Tanrı'yı düşüncelerinize dahil edin.

Harekete Geçin: Kendinize söylemiş olduklarınızdan örnekler yazın. Her olumsuz düşüncenin yanına Tanrı merkezli yeni bir düşünce yazın. Tanrı'ya umut bağlamak, geri dönmeye çalıştıklarında olumsuz düşünceler yerine bu yeni düşünceleri aklınıza getirmek için öz denetim kullanmayı içerir.

Sevdiğimiz İmanlı Birisi Öldüğünde

Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. (1.Se. 4:13)

ÖLÜM O KADAR nihai ve çirkindir ki Jake, arkadaşı Christopher hakkındaki üzücü düşüncelerini yoluna koymak için savaş veriyordu. Christopher ölmeden önce fazla acı çekmemiş olsa da, yine de ölmüştü. Jake bu dünyada Christopher’la bir daha asla konuşamayacaktı. Birlikte çıkmayı planladıkları gezi sadece askıya alınmakla kalmamış, sona ermişti. Christopher’ın bulaşıcı kahkahaları Jake’in hafızasından silinmeye başlamıştı bile. Jake büyük bir teselli, teşvik ve tavsiye kaynağını kaybettiğini biliyordu.

Jake ölümün olabilecek en umutsuz durum olduğunu düşünüyordu. Ancak Kutsal Kitap, biri öldükten sonra umudun mümkün olduğunu söyler. Elçi Pavlus bugünkü ayette bize, Hristiyanlar olarak, umudu olmayanlar gibi yas tutmak zorunda olmadığımızı hatırlatıyor. Dünya bu şekilde yas tutar çünkü dünya ölümü nihai bir şey olarak görür. Hem Christopher hem de Jake Tanrı’ya aittir, bu yüzden Jake’in aslında umut etmek için sandığından daha fazla nedeni vardır.

Ölüm Christopher’ın dünyadaki varlığını sona erdirmiştir ve ruhu geçici olarak ölü bedeninden ayrılmıştır. Ölen bir Hristiyan, Rab’le birliktedir. İsa çarmıhtaki suçluya şöyle demiştir: “Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın” (Lu. 23:43). İsa şimdi cennettedir ve ölen Hristiyanlar orada İsa’ya katılırlar. Yani, evet, Christopher daha iyi bir yerde; İsa’nın yanında. Ama Jake için bundan daha da fazla umut var.

İsa geri döndüğünde, Mesih’teki ölüler dirilecektir. İsa bir borazan sesiyle gökten indiğinde, Christopher da onunla birlikte gelecektir (bkz. 1.Se. 4:16). Rab, Christopher’ın fiziksel bedenini anında yenileyecektir. Rab, Christopher’ın ayrılmış ruhunu yenilenmiş bedeniyle ye-

niden birleştirecektir. Christopher ve ölmüş olan tüm imanlılar Rab dünyaya döndüğünde O'nun beraberindekilere ve zafer kutlamalarına katılacaklardır.

O noktada, dünyada kalan Jakeler oracıkta değiştirilecek ve bulutlardaki bu görkemli topluluğa katılmak üzere gökyüzüne yükseltileceklerdir (bkz. 1.Se. 4:15, 17). İsa geri döndüğünde hayatta olan Hristiyanlar, ölümün ayrılığından geçmek zorunda kalmadan, Christopher ve daha önce ölmüş olanların yaşayacağı dönüşümün aynısını yaşayacaklardır.

Jake ve Christopher o zaman her zaman Rab'le birlikte olacaklardır. Aynı zamanda birbirleriyle de birlikte olacaklar ve dostlukları devam edebilecektir. Jake yine Jake olacak ve Christopher da yine Christopher olacak. Ama aynı zamanda daha iyi olacaklar. Bir daha asla birbirlerine karşı günah işlemeye ayartılmayacaklar. Birinin diğerini takip etmesi, günahını itiraf etmesi ve af dilemesi gereken bir gün asla olmayacak.

Bu harika gerçeklerin hiçbirisi Jake'in üzüntüsünü ortadan kaldırmaz. Jake hâlâ Christopher'ın kaybindan kaynaklanan kederin sisini hissediyor. Şu anda Christopher'ı göremiyor ya da onunla konuşamıyor. Büyük bir boşluk hissediyor. Ancak Jake'in üzgün yüreğinde gerçek bir umut da olabilir. Jake, Mesih'in geri döneceği, Mesih'te ölenlerin dirileceği ve hâlâ hayatta olanların da İsa'ya katılacağı günü dört gözle bekliyor!

Düşünün: Bu hayat sonsuzluğa kıyasla kısıdır. Yaşayan herkes sevdiklerinin vefat ettiğini görecektir. Umutla yas tutabilmek için kendinizi vaktinden önce gerçeklerle donatmak neden bu kadar önemlidir?

Harekete Geçin: İmanlı bir kardeşin ölümünün yasını tutan ve kendisi de imanlı olan bir arkadaşınızı cenazede, cenazeden bir hafta sonra ve birkaç ay sonra lütfkâr bir şekilde teşvik etmenin yollarını düşünün. Bunu en iyi şekilde nasıl yapacağınızdan emin değilseniz, uygun bir Hristiyan arkadaşınızdan tavsiye alın.

EN SONDAKİ UMUT

28. Gün

Çünkü O Yaşıyor

Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız. Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir. (1.Ko. 15:19-20)

23. GÜNDE Roma İmparatorluğu'nun baskıcı yönetimi altında Yahudilerin vaat edilen toprakları özgürleştirecek Mesih'i özlemle belediklerini görmüştük. İsa hizmetine başladığında, sayısız Yahudi O'nun beklenen Mesih olduğunu düşündü. Şaşırtıcı sözleri ve işleriyle, onların beklentilerini şaha kaldırmış gibi görünüyordu. Ancak işkence görüp çarmıhta idam edildiğinde umutları yerle bir oldu.

Sonra, haftanın ilk günü, bazı kadınlar İsa'nın mezarının boş olduğunu öğrencilerine bildirdiler. İsa'nın iki öğrencisi bu sözleri duydu ve mezara gitmek için koşmaya başladılar. Yeruslaim'in kapılarından geçip İsa'nın bedeninin gömüldüğü yere doğru koşarken zihinleri hızla çalışıyordu. Mezarın boş olduğunu doğruladılar, ama ışık hâlâ zihinlerindeki karanlığı delip geçmemişti.

O günün ilerleyen saatlerinde İsa kilitli bir odada öğrencilerine göründü. Parlak ışığın karanlığı kovduğu gibi, umut da yüreklerindeki karanlığı kovdu. Sorular devam etti, ama umut kabardı. Cılız ve titrek alev, daha büyük bir aleve dönüştü ve sonra bir iman ve yaşayan umut ateşiyle yayıldı.

İsa'nın dirilişi O'nun tüm sözlerini ve işlerini doğrulamıştı. O gerçekten Mesih'ti. Dirilişi aynı zamanda yaşamda yaşamdan daha fazlası olduğunu da kanıtlamıştı; bir yargı, sonrasında da gerçek bir cennette ya da gerçek bir cehennemde bir sonsuzluk vardı.

Pavlus, eğer hikâye İsa'nın ölümüyle sona erseydi, O'na iman edenlerin dünyanın en acınacak insanları olacağını yazar. Ancak tüm dünyasal umutlardan daha iyi bir umut üçüncü gün güneşle birlikte doğmuştur. Petrus'un daha sonra yazdığı gibi, "[Tanrı] büyük merhametiyle

yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda...kavuşturdu" (1.Pe. 1:3).

Umut ilk Hristiyanlar için hâlâ gerekiyordu ve sizin için de gereklidir. Henüz Mesih'le birlikte cennette değilsiniz, ama beklentileriniz güçlü olabilir. İsa'nın şimdiye kadar vaat ettiği her şey gerçekleşmiştir. İsa, dirilişiyle kendini kanıtlamıştır. Şimdi İsa'nın tarif ettiği her şeyi göreceğiniz ve deneyimleyeceğiniz sonu bekliyorsunuz.

Dünyada karanlık hüküm sürüyor gibi görünebilir. Sizin yaşamınızda da hüküm sürüyor gibi görünebilir. Ama eğer bir Hristiyan'sanız, *yalnızca bu yaşam için* umudunuz yoktur; nihai umudunuz vardır. Bu küçük yaşam sonsuzluk içinde yutulacaktır. İsa yaşadığı için, siz de yaşayacaksınız. Siz de onun gibi sonsuz yaşama diriltileceksiniz.

Düşünün: İsa'nın dirilişi sizin özel koşullarınızda ne şekilde umut aşıyor?

Harekete Geçin: Hristiyan bir arkadaşınızı dirilişin umut dolu sonuçları hakkında daha dikkatli düşünmeye davet edin. Öncelikle, Mesih diriltilmemiş olsaydı ne kadar acınacak bir durumda olacağınızı tartışın. Ardından, Mesih dirildiği için geleceğinizin nasıl farklı olacağını birlikte kutlayın.

Mesih'in Dönüşünün Mübarek Umudu

Çünkü Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. Bu lütf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti. (Tit. 2:11-14)

HRİSTİYAN YAŞAMI Mesih'e umut bağlamakla başlar, Tanrı'nın vaatlerine umut bağlamakla devam eder ve umudumuzun gözle görülür hâle geleceği günü dört gözle bekler. Mesih'in dönüşü "mübarek umudumuz" (Tit. 2:13) olarak adlandırılır. İçinde bulunduğunuz dönem ne kadar kasvetli olursa olsun, mutlu bir gün yaklaşmaktadır; Kralların Kralı tekrar gelecektir.

Kutsal Kitap birçok kez Mesih'in dönüşüyle ilgili olarak yüreklere belirli umut hedefleri verir. Yüreğinizin İsa'nın ikinci gelişiyi ilgili Kutsal Kitap beklentileriyle dolu bir sandık olduğunu düşünün. Sandığınızdaki bazı öğeler neler olurdu?

Rahatlama. Pavlus Selanik kilisesine yazdığı ikinci mektubunda şöyle der: "Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip görüldüğü zaman olacak" (2.Se. 1:6-7). Rab geri döndüğünde tüm sıkıntılar sonsuza dek sona erecek ve Hristiyanlar Tanrı tarafından haklı çıkarılacaktır.

Adalet. Dünyasal adalet sistemleri yıkılsa da, Kral İsa yeryüzüne döndüğünde tam, eksiksiz ve nihai adaletle hüküm sürecektir (bkz. 2.Se. 1:6-10).

İyileşme/Şifa. Hastalık ve sağlık döngüleri nihayet sona erecek, çünkü Mesih geri döndüğünde nihai olarak ve sonsuza dek iyileşmiş olacağız. Pavlus şöyle yazmaktadır: “Borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek” (1.Ko. 15:52).

Ödüller. Tamamen lütufla kurtulduk ve en iyi işlerimiz bile O’nun lütfuyla güçlendiğimiz için gerçekleşir. Ancak Kutsal Kitap, İsa geri döndüğünde doğruların alacağı ödüllerden çokça söz eder. Bu ödül-lerin bizi O’nun için daha fazla yaşamaya motive edeceği açıktır (bkz. 2.Ko. 5:6-10; 2.Ti. 4:6-8).

İbadet. İsa görüldüğünde, Kurtarıcımız’ı olduğu gibi göreceğiz. Günah bizi O’ndan uzaklaştırmadan O’nu onurlandıracağız (bkz. Vah. 19:6-8).

Kutsallık. İsa geri döndüğünde, çocukları O’nun gibi olacaklardır. Hristiyanlar Tanrı’nın buyruklarına söz, eylem, tutum, düşünce ya da niyet yönünden bir daha asla itaatsizlik etmeyeceklerdir (bkz. 1.Yu. 3:1-3).

Rab İsa Mesih’in dönüşünün Hristiyanların *mübarek umudu* olarak adlandırılmasına şaşmamalı.

Düşünün: İsa Mesih’in ikinci gelişi üzerinde yeterince düşünmek için zaman ayırdınız mı? O’nun dönüşünü umut etmek şu anki yaşam biçiminizi nasıl etkiliyor?

Harekete Geçin: Bugünün ruhsal okumasında listelenen tüm Kutsal Kitap bölümlerine bakın. Mesih’in gelecekteki dönüşü için her bir umut kategorisini şükran duaları ve yaşamınız için özel dilekler oluşturmak için kullanın.

30. Gün

Yeryüzünde Cennet

Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez. Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor. (Rom. 8:18-19)

YAŞLANMANIN BİR PARÇASI da parçalanmak gibi görünüyor. Bedenlerimiz parçalanırken, dünyanın da parçalanışını izliyoruz. Romalılar 8’de Pavlus bize kendimiz ve dünya için umut olduğunu söyler.

Pavlus şimdiki acıları gelecekteki yücelikle karşılaştırırken, yeryüzünde ne kadar kötü olursanız olun, cennet deneyiminizin iki alem arasındaki farkı ölçemeyeceğiniz kadar iyi olacağını beyan eder. Bu, bazılarının yeryüzünde çektiği büyük acıları göz ardı etmek anlamına gelmez; Kutsal Kitap acıları ciddiyet ve ağırbaşlılıkla ele alır (bkz. 1.Pe. 1:6; 2:20-21; 4:12-13). Ancak cennet bizim çektiğimiz korkunç acılarla kıyaslanamayacak kadar muhteşem olacaktır.

Romalılar 8:20-23’te Pavlus, bir Hristiyan’ın ölümünün ruhunun bedeninden ayrılmasıyla sonuçlandığını söyler. İsa geri döndüğünde bedeniniz dirilecek ve yenilenmiş ruhunuza yeniden bağlanacaktır. Günah Adem ve Havva aracılığıyla dünyaya girdiğinde, dünya çürümeye ve köleliğe maruz kalmak üzere lanetlendi. Ancak bu beyhude dünyanın tıpkı bizim gibi umudu vardır. Dünya da yenilenecektir.

Eğer sonsuza dek diriltilmiş bir fiziksel bedene sahip olacaksanız, bunun gelecek dünya için sonuçları nelerdir? Bir bulutun üzerinde elinde arpla yarı fiziksel bir durumda olmayacaksınız. Sağlam zeminli bir cennete ihtiyacınız olacak ve buna sahip olacaksınız. Bu dünyanın yenilenmiş bir versiyonu üzerinde tam anlamıyla bir cennet olacak. Dünyanın bütünü diriltilmiş olacak.

Cennetin dünyaya indirgenmesi konusunda endişelenmeyin. Tanrı’nın dünyayı yarattığını ve ona iyi dediğini hatırlayın. Burada yaşamakla ilgili tüm zor şeyler günahın ve lanetin sonucudur ve bunlar or-

tadan kalkacaktır. Bu dünya şaşırtıcı derecede güzel ve yaşaması kolay olacaktır. Artık günah, ölüm ya da hastalık olmayacak. Artık yabancı otlar olmayacak. Bahçelerimizi bozabileceğimizden bile şüpheliyim!

Tanrı, cenneti özlememize yardımcı olmak için planına acı çekmeyi de dahil etmiştir. Romalılar 8:22-24'te Pavlus lanetlenmiş dünyayı ve bu dünyada yaşayan Hristiyanları doğum sancıları çekiyormuş gibi tanımlar. Günahın ve acıların şimdiki etkilerine katlanırken, içten ve dıştan inleriz. Daha iyi bir şeyin özlemini çekeriz. Bu sancılar neredeyse bir annenin bebeği yaklaştıkça katlandığı kasımlara benzer. Ama anne acı içinde inlese bile, umudu vardır. Yakında bebek kollarında dinleniyor olacaktır. Yakında acılar sona erecektir. Umut onun devam etmesini sağlar. Umut bizim de devam etmemizi sağlar. Cennette sonsuzluk umudumuz vardır.

Düşünün: Hiç cennetin ruhani ve sıkıcı olacağını düşündünüz mü? Orada gerçek bedenlerimiz ve Rab için yapacağımız mutlu işlerimiz olacak. Dünyadayken en sevdiğimiz şeylerden bazılarını yapabileceğiz. Ama cennetin en güzel yanı Tanrı'nın halkıyla birlikte olması olacaktır (bkz. Vah. 21:1-5).

Harekete Geçin: Kutsal Kitap düşünmemiz için cennetle ilgili gerçekleri açıklar. Tanrı bize bilmek istediğimiz her şeyi söylemez, ama bizi motive edecek kadarını söyler. Cennetin nasıl bir yer olacağını düşünmek için zaman ayırın, sonra da yakın bir arkadaşınızla bu konu hakkında konuşun. Cennetle ilgili düşüncelerinizin zenginliğini arkadaşınızla paylaşın.

31. Gün

Nihai Umut

Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: “İşte, Tanrı’nın konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar O’nun halkı olacaklar, Tanrı’nın kendisi de onların arasında bulunacak. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.” (Vah. 21:3–4)

C. S. LEWIS, *The Weight of Glory* (Yüceliğin Ağırlığı) adlı kitabında cennetin gerçekliğinin nasıl ifade edilebileceğini açıklamak için bir benzetme kullanmıştır. Bir kadınla oğlunu, tavan ızgarasından gelen tek bir gün ışığının olduğu bir zindanda hayal edin. Bu kadının bir karalama defteri ve kalemli var, bu yüzden oğluna dış dünyanın harikalarını göstermek için resimler çiziyor. Tarlaların, nehirlerin, dağların ve şehirlerin eskizlerini gördüğünüzü ve bunların ne olduğunu kavramanıza yardımcı olacak tek şeyin annenizin sözleri olduğunu hayal edin.

Benzer şekilde, cennetin harikalarını tam olarak kavrayamayız, ancak Tanrı onun hakkında bir şeyler bilmemizi ister. Kutsal Kitap’ın son bölümleri olan Vahiy 21-22’de cenneti tanımlamak için kullanılan sözcükler, düz anlamlarından daha da iyi gerçekleri temsil eder. Tanrı, zindan benzeri gerçekliğimizle sınırlı olan duyularımıza seslenir.

Kutsal Kitap’ın yazıldığı dönemde deniz büyük ölçüde bilinmeyen, korkutucu bir yerdi. Vahiy 21’de yeni dünyanın denizi olmadığı söylenir (bkz. 1. ayet), bu da o harika yerde hiçbir şeyin bilinmeyen ve korkutucu olmayacağı anlamına gelebilir.

Yeni göklerin ve yeni dünyanın başkenti, kocası için süslenmiş bir geline benzetilen Yeni Yeruşalim olacak (bkz. 2. ayet). Tanrı’nın konutu orada, halkının arasında olacak (bkz. 3. ayet). Tanrı bütün gözyaşlarını silecektir. Artık yas, ağlayış, acı ya da ölüm olmayacak (bkz. 4. ayet).

Kent değerli bir taş gibi görünecek (bkz. 11. ayet): pırıl pırıl temeller ve duvarlar, altın sokaklar ve inci kapılar. Tanrı'nın yüceliği her tarafa ateşli kırılmalar ve yansımalar yayacaktır. Kentin 2.200 kilometrelik bir küp boyutlarında olduğu söylenir (bkz. 16. ayet). Kutsal Kitap'ta küp şeklindeki diğer tek yer, Tanrı'nın antlaşma sandığı üzerinde İsrail'le bulunduğu Buluşma Çadırı ve tapınakta yer alan En Kutsal Yer'dir. Belki de şehir Mesih'teki hepimiz için büyük bir kutsal yer olarak işlev görecektir.

Uluslar iyi şeyler getirecek, ama murdar hiçbir şey asla giremeyecektir (bkz. 24-27. ayetler). İsa'nın tahtından ana caddeye doğru bir ırmak akacak, her ay meyve veren ve yaprakları uluslara şifa veren yaşam ağacını besleyecektir (bkz. Vah. 22:1-2).

Zindandaki küçük çocuk annesinin resimlerine inanmaya çalışır. Ancak bir gün, diye devam eder Lewis, anne oğlunun büyük bir yanılgı içinde olduğunu fark eder. Dış dünyanın kalem izleriyle dolu olduğunu düşünmektedir. Annesi ona gerçek dünyada kalem izi olmadığını söylediğinde, çocuğun dünya görüşü kararır.

Annenin resimleri doğrudur, ancak çizdiği her yer gerçekte kalem çizgilerinin temsil edebileceğinden çok daha ayrıntılı, zengin ve dokuludur. Aynı şekilde, cennet de hayal edebileceğinizden çok daha iyi olacaktır.

Düşünün: Cennetin gerçekliğinden dolayı cesaretlenin. Cennette en çok neyi görmek istiyorsunuz?

Harekete Geçin: Vahiy 21:1-4, 22-27; 22:1-5 ayetlerini okuyun. Kutsal Ruh'un cennetin nasıl olacağına dair bize verdiği ayrıntı-ları düşünün. Her yeni özelliği okurken yeni baştan gülümseyin. Size gelecek olanları anlattığı için Tanrı'ya şükrederken gülümsemeye devam edin.

Sonuç

ARKADAŞINIZLA BULUŞMAYA gidiyorsunuz. Trafiğe çıktığınızda benzin ibresinin boş çizgisinin üzerinde gezindiğini fark ediyorsunuz. Kalan benzin miktarının arkadaşınıza ulaşana kadar motoru çalıştırıp çalıştırmayacağını belirlemek için en iyi hesaplamalarınızı yapıyorsunuz. Arabanızda yeterli benzin olduğunu umuyorsunuz, ama umutlarınız sadece temenniden ibaret. Varıp varamayacağınızı bilmiyorsunuz.

Dünyasal umut, toplayabileceğimiz en iyi dünyasal kaynaklarla sınırlıdır. Kutsal Kitap'a dayalı umut ise farklıdır; gelecekteki olumlu değişimler hakkında kesinlik sağlar. Bir Hristiyan olarak kendinize güvenirsiniz çünkü diri Tanrı ve O'nun gerçek Sözü gibi muazzam bir kaynağa sahipsinizdir. Bu kaynak *sonsuz derecede daha iyi* olduğu için, bu umut *dönüştürücü bir güce* sahiptir.

En karanlık sıkıntılarla, sevinç ışıklarıyla yüzleşebilirsiniz. Tanrı'nın denenme aracılığıyla gerçekleştirdiği her şeyi bilemeyebilirsiniz, ancak O'nun iş başında olduğundan, denenmenin süresini, yoğunluğunu ve kapsamını ayrıntılarına kadar kontrol ettiğinden emin olarak gülümseyebilirsiniz. Vaat ettiği gibi, yolun her adımında sizinle birlikte olacak ve denenmenin görkemli sonucuyla sizi şaşırtacaktır. Umut, Kutsal Kitap'a göre bir sonraki doğru şeyi yapmak için güç sağlar. Tanrı'nın gerçekleştirdiği her şeyi ancak cennette göreceğiz, ama o noktada, zorlukların gelecek olan yücelikle kıyaslanamayacağı konusunda Pavlus'la hemfikir olacaksınız (bkz. Rom. 8:18).

Umutunuz sınırlı kaynaklarla kısıtlıysa, tüm iyimserliğiniz son bulacaktır. Ama Mesih'ten dolayı, Tanrı sizi sınırsızca seviyor. Durumunuzu biliyor ve sizi umursuyor. O sizi bu durumdan kurtarmak için gereken tüm güce sahiptir. Bazı geceler dolunay ışıltılı parlar ve karanlığı aydınlatır. Diğer gecelerde ay bir şerit gibi görünür. Yeni ay zamanında ay görünmezdir. Yukarı baktığınızda ne görürseniz görün, ay her zaman mevcuttur ve dünyanın etrafında dönmektedir.

Göksel Babanız Tanrı da her zaman oradadır. Bazen çok parlak görünür ve vaatleri Kutsal Kitap'ın sayfalarından fırlar. Böyle zamanlarda umudunuz ışıltılı parlar. Diğer zamanlarda Tanrı sadece parlayan bir şerit gibi görünür ya da hiç görünmez. O zamanlarda da Tanrı hâlâ mevcuttur ve iyi niyetini yerine getirmektedir. Sizi hâlâ önemsiyor. Durumunuzu biliyor. O sizin parlak, ışıldayan umudunuzdur. Vaatlerinin her birini tutacaktır. Geleceğiniz harika olacak, çünkü Tanrı onu kendi uygun gördüğü zamanda harika yapacaktır.

Teşekkür

1995'TEN BU YANA Sharpsburg, Georgia'daki Faith Bible Kilisesi'nin pastörü olarak Rab'be hizmet etmekten mutluluk duyuyorum. Bu topluluğu umutlarını Tanrı'ya bağlamaya yöneltmek, kürsüde ve kişisel hizmette benim sevincim oldu. Hep birlikte cennete doğru ilerlemeye çalıştığımız ve olabildiğince çok kişiyi yanımızda getirdiğimiz için bu sabırlı kilise ailesine minnettarım.

Ayrıca eşim Lynn ve tatlı çocuklarımız Charissa, Danielle, Chloe ve Josiah için de Tanrı'ya minnettarım. Joshua'nın Charissa ile evlenerek ailemize katılmasından büyük mutluluk duyduk ve şimdi de ilk torunumuzu dünyaya getiriyorlar. Hepsi de bu kitap üzerinde çalışırken bana sürekli cesaret verdiler. Charissa'nın bu kitabın ilk düzeltmesini yaparken bana her adımda yardımcı olması büyük bir zevkti. Yetenekleri *World* dergisinde muhabir olarak çalışırken önemli ölçüde gelişti.

Deepak Reju ve P&R ekibine bu güzel seriye katkıda bulunmama izin verdikleri için özel teşekkürlerimi sunarım. Amanda Martin ve Aaron Gottier bu kitabı daha iyi bir hâle getirmek için mükemmel bir editorlük yardımı sağladılar. Çalışmama daha fazla açıklık getirirken gösterdiğin sabırlı nezaket için teşekkürler, Amanda. Bu seride daha önce yayımlanan diğer kitaplar benim için bir kutsama ve kilisemizin danışmanlık hizmetinde yararlı araçlar oldu. Rab bu çalışmalarını kutsamaya devam etsin.

Bu kitaptaki yararlı her şey için tüm övgüyü Rab İsa hak ediyor. O sadece beni kurtarmakla ve Kutsal Kitap'tan umut hakkında bildiklerimi öğretmekle kalmadı, aynı zamanda hepimiz için umudun kaynağıdır. O'na yücelik olsun!

BIBLICAL COUNSELING COALITION

The Biblical Counseling Coalition (Kutsal Kitap Danışmanlığı Koalisyonu), Kutsal Kitap danışmanlığını küresel düzeyde geliştirme ve yayma konusunda tutkuludur. Biz bunu yayıncılıkla, kurduğumuz bağlantılarla ve iş birliğiyle gerçekleştiriyoruz.

Yayıncılık, Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetlerinin ve kaynaklarının tanıtımını yaparak dünyada acı çeken insanlara umut ve şifa götürmektedir. Kutsal Kitap danışmanlığının tanıtımını *15:14* adlı podcastimiz, web sitemiz (biblicalcounselingcoalition.org), ortak hizmetler, konferans katılımları ve kişisel ilişkiler aracılığıyla yapıyoruz.

Bağlantılar Kurmak. Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetleri arasında bağlantılar kurmak, BCC'nin merkezinde yer alan bir unsurdur. BCC, Kutsal Kitap danışmanlığı akımında küresel bir Kutsal Kitap danışmanları ağı oluşturma ihtiyacını ve burada yatan gücü gören önderler tarafından kurulmuştur. Müjde'yi merkez alan ilişkiler kurarak bireyleri ve hizmetleri birbirine tanıtıyoruz.

İş birliği, bizim bağlantı kurma çabalarımızın doğal bir ürünüdür. Kutsal Kitap danışmanlarının ve hizmetlerinin birlikte çalışarak daha başarılı olacağına içtenlikle inanıyoruz. BCC İnanç Bildirgesi, Kutsal Kitap danışmanlığının açık ve kapsamlı bir tanımıdır; otuzdan fazla önde gelen Kutsal Kitap danışmanının iş birliğiyle yaratılmıştır. BCC aynı zamanda pastörlere, kilise önderlerine, danışmanlık yapanlara ve öğrencilere teolojik anlamda bilgelik ve uygulama anlamında uzmanlık sağlayan, üç bölümden oluşan ve birçok yazarın katkıda bulunduğu bir eser yayınlamıştır. Her yıl kitaplar, makaleler, videolar, sesli kaynaklar ve Kutsal Kitap danışmanları için yardımcı olacak diğer ürünlerin üretimi için olanak sağlayabilmekteyiz. Birlikte çalışmak, Kutsal Kitap danışmanlığı alanında sağlam kaynaklar üretmemizi ve en iyi uygulamayı geliştirmemizi sağlıyor. Böylece kilisemizdeki ruhsal bakım hizmetimizi geliştiriyoruz.

BCC hakkında daha çok bilgi edinmek için biblicalcounselingcoalition.org adresini ziyaret edin.

